

REPUBLIKA

Rok VII | 1007 PIĄTEK, 2-GO SIERPNIA 1929 ROKU.

CENA NUMERU 25 GROSZY.

Nr.209

Zerwanie rokowań sowiecko-angielskich.

Sowiety domagają się natychmiastowego podjęcia stosunków dyplomatycznych i zamianowania ambasadora. Sprawa długów carskich przyczyną rozbicia rokowań

MOSKWA, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Tass donosi:

Prowadzone w Londynie rokowania angielsko-sowieckie zostały przerwane z powodu odmowy ministra spraw zagranicznych Hendersona podjęcia stosunków dyplomatycznych niezwłocznie, przed uregulowaniem spornych kwestii.

MOSKWA, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Sprawa rokowań sowiecko-angielskich wywołała w tutejszych kołach politycznych zrozmiałość zainteresowanie. Ze strony komisariatu ludowego dla spraw zagranicznych dano przedstawicielom prasy zagranicznej krótkie oświadczenie, ilustrujące ogólnie przebieg wszystkich rozmów między Hendersonem a Dowgalewskim oraz zakomunikowano treść ostatniej noty sowieckiej nie dodając do niej dalszych szczegółowych komentarzy.

Londyn, 1 sierpnia

(Agencja Telegraficzna „Express“)

„Fereigne Office“ ogłosiło dziś ofi-

cialny komunikat w sprawie rozmów min. Hendersona z ambasadorem sowieckim w Paryżu Dowgalewskim. Komunikat zaznacza, że rozmowy nie będą narazie kontynuowane i że Dowgalewski powrócił dziś rano do paryża. Min. Henderson, wysyłając do rządu ZSSR zaproszenie wysłania swego przedstawiciela do Londynu celem omówienia sprawy wznowienia stosunków dyplomatycznych zaznaczył wyraźnie, że szereg spraw interesujących Wielką Brytanię, jak

SPRAWA DŁUGÓW MA BYĆ OBJEKT DYSKUSJI.

Jakkolwiek odpowiedź rządu ZSSR była utrzymana w dość dwuznacznym tonie, to jednak rząd brytyjski przypuszczał, że Dowgalewski otrzymał należyte pełnomocnictwa celem nawiązania rokowań we wszystkich sprawach interesujących oba kraje. Min. Henderson w czasie swej pierwszej rozmowy z Dowgalewskim wyraźnie to podkreślił i wyraził nadzieję, że obecne rokowania pozwolą mu na przedstawienie izbie gmin

w październiku konkretnych wyników. Dowgalewski po skomunikowaniu się ze swoim rządem oświadczył, że Sowiety uważają za najlepszą metodę postępowania natychmiastowe wznowienie stosunków dyplomatycznych oraz zamianowanie ambasadora. Rząd sowiecki nie może przyjąć warunków angielskich i musi je przedstawić najbliższej sesji prezydium centralnego komitetu wykonawczego. Powyższe rząd angielski przyjął do wiadomości.

Moskwa, 1 sierpnia

(Polska Agencja Telegraficzna)

Agencja Tass upoważniona została do podania do wiadomości następujących szczegółów o rokowaniach ambasadora Dowgalewskiego z angielskim ministrem spraw zagranicznych Hendersonem. Stosownie do noty sowieckiej z dnia 23 lipca Dowgalewski oświadczył ministrowi angielskiemu, że rząd Sowiecki pociąga mu nawiązanie rokowań z rządem angielskim wyłącznie co do procedury dyskusji w kwestiach spornych, uważając, że w międzyczasie niezwłocznie mianowani będą ambasadorowie obu państw, aby dyskusja nad kwestiami spornymi mogła mieć miejsce w Londy-

nie i została rozpoczęta niezwłocznie po mianowaniu ambasadorów.

Henderson odpowiedział kategorycznie, że

NATYCHMIASTOWE WZNOWIENIE STOSUNKÓW DYPLMATYCZNYCH JEST NIEMOŻLIWE

i zaproponował przystąpienie najpóźniej 14 sierpnia do rokowań merytorycznych nad kwestiami spornymi oraz wysłanie w tym celu do Londynu delegata sowieckiego. 31 lipca ambasador Dowgalewski wręczył ministrowi Hendersonowi odpowiedź komisariatu ludowego spraw zagranicznych, donoszącą, że rząd ZSSR uczynił wszystko, co leżało w jego mocy, aby ułatwić zbliżenie. Jednakże oświadczenie Hendersona świadczy o tym, że rząd angielski nie chce lub nie może zdecydować się na wznowienie stosunków. Ta nowa okoliczność nieprzewidziana w nocie rządu angielskiego wymaga specjalnego zbadania sprawy. Komisariat spraw zagranicznych zmuszony był przeto zwrócić się po dalszą instrukcję do prezydium centralnego komitetu wykonawczego ZSSR, który na najbliższym plenarnym posiedzeniu rozpatrzy nowe propozycje rządu angielskiego.

1 sierpnia minął spokojnie.

W Warszawie aresztowano 450 komunistów.--Żywa działalność ujawniali komuniści na kresach i w Będzinie

Warszawski korespondent „Republiki“ (B.) telefonuje:

Szumnie zapowiadany przez między narodowe organizacje komunistyczne na dzień wczorajszy obchód „Czerwonego dnia pokoju“ w Polsce nie udał się zupełnie, dzięki prewencyjnym zarządzeniom władz policyjnych, a przede wszystkim dzięki liczным aresztowaniom przywódców panował spokój.

W Warszawie pierwsze grupy komunistów ukazały się dopiero o godz. 2 po poł. w okolicach ulic Chłodnej i Żelaznej.

Do sformowania pochodu nie dopuściła policja. Około godz. 5-ej po poł. policja rozproszyła gromadzące się grupy komunistów na placu Grzybowskim. Do starć nigdzie nie doszło, a fabryki mimo wezwań do strajku czynne były przez cały dzień.

W Warszawie aresztowano według danych udzielonych nam przez komisariat rządu 450 osób.

Według meldunków otrzymanych przez ministerstwo spraw wewnętrznych, dzień wczorajszy minął we wzorowym spokoju w całym kraju.

Żywsze ruchy komunistów zauważano jedynie w Nowogrodku, Białymstoku i Będzinie, a w tej ostatniej miejscowości aresztowano 124 agitatorów.

Wystąpienia komunistów zagranicą.

**Nigdzie nie doszło
do zaburzeń.**

Szanghaj, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Wbrew oczekiwaniom poważnych za burzeń, jakie miały wybuchnąć w dniu dzisiejszym, sytuacja w mieście jest prawie zupełnie normalna. Dwie nieznaczne manifestacje komunistyczne, które zorganizowano w koncesji międzynarodowej, zostały szybko zlikwidowane.

Paryż, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Aresztowano tu około 40 komunistów wśród nich wielu przywódców, którzy pracowali gorliwie nad przygotowaniem dnia 1 sierpnia. 48 cudzoziem-

ców zostało z tych samych powodów wydalonych. W czasie poszukiwania 10 innych cudzoziemców wykryto na korytarzu pewnego hotelu 21 petard oraz 19 paczek z materiałami wybuchowymi. Poza tym władze skonfiskowały dziennik zatytułowany „Międzynarodówka“, który redakcja „Humanite“ przygotowywała w celu wydania go zamiast skonfiskowanej „Humanite“.

Ateny, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Dzień dzisiejszy minął zupełnie spokojnie.

Londyn, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

W dniu dzisiejszym na terenie całego państwa nie zanotowano ani jednego wypadku zakłócenia porządku.

Stronnictwa chłopskie w Polsce nie będą połączone.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B.) telefonuje:

Wczoraj w gmachu sejmu obradował zarząd główny stronnictwa „Piast“ nad sprawozdaniem b. marszałka Rataja o pertraktacjach w sprawie połączenia „Piasta“ ze stronnictwem Chłopskim i „Wyzwoleniem“ w jedno ugrupowanie. Sprawozdanie posła Rataja przyjęto

do wiadomości, stwierdzając, że z powodu stanowiska „Wyzwolenia“ — połączenie w tej chwili jest niemożliwe.

Wybrano komisję złożoną z panów Witosa, dr. Kiernika, sen. Średniawskiego, pos. Dębskiego i p. Rataja celem utrzymania stałego kontaktu z dwoma pozostałymi stronnictwami, dla utrzymania wspólnej linii politycznej.

Bern, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Przygotowywane starannie przez komunistów manifestacje nie udały się. Usiłowania zorganizowania pochodu demonstracyjnego w Bazylei nie udały się, a demonstranci rozprzeczni zostali przez policję i patroly wojskowe.

Helsingfors, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Dzień „Czerwony“ minął w całym państwie zupełnie spokojnie. Komuniści usiłowali zorganizować manifestacje, które szybko zostały zlikwidowane.

Berlin, 1 sierpnia.

Z Hamburga, Kolonii, Drezna i Monachium donoszą, że dzisiejsze pochody komunistyczne miały przebieg spokojny i porządek nigdzie nie został zakłócony.

Bukareszt, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Około 100 komunistów usiłowało manifestować na głównych ulicach Kiszyniowa. Na skutek starcia z policją jeden z manifestujących został ranny. Ogółem aresztowano 30 osób.

Berlin, 1 sierpnia

(Polska Agencja Telegraficzna)

Biuro Wolffa donosi z Kowna: Policja wykryła tajne zebranie komunistyczne, na którym aresztowała 26 osób. Żaden z uczestników zebrania nie jest litwinem. Celem uniemożliwienia demonstracji aresztowano 29 osób podejrzanych o agitację komunistyczną.

Dziś poraz ostatni!

Upajająca szampańskim humorem,
pikantna komedia p. t.

Don Juan w Pensjonacie

W rolach głównych:

Reinhold Schwencel,
Helena Steels,
Marja Kamradek.

— Uwaga: Ceny miejsc niższe. —

Początek seansów o godz. 5-ej po poł.
w sob., niedz. i święta o godz. 12-ej.Ceny miejsc w sobotę i niedzielę od
godz. 12—3 1 zł i 50 gr.

Orkiestra pod dyr. R. KANTORA.

Zarząd polsko-sowieckiej izby

handlowo-przemysłowej składa swe mandaty.

Warszawski korespondent „Republiki” (B)
telefonuje:

Na tle zatargu między polsko-sowiecką izbą handlową a sowieckim przedsiębiorstwem handlowym w Warszawie o sprawozdanie dyrektora izby w sprawie obecnej sytuacji gospodarczej Sowietów — cały zarząd izby w najbliższych dniach złożyć ma mandat. Zarząd izby składali p.p.: ks. Lubomirski, Słaboszewicz, Ewert, Zjeźewski, Trzeciakowski i Skapski.

Marszałek Piłsudski spędzi urlop w kraju.

Warszawski korespondent „Republiki” (B)
telefonuje:

Dowiadujemy się, że Marszałek Piłsudski zaniechał wyjazdu do Rumunii na urlop letni.

Marsz. Piłsudski pozostanie w kraju i urlop spędzi bądź w Druskiénkach, bądź w Sulejówku.

Minister Boerner wyjechał na urlop.

Minister poczt i telegrafów pułk. Boerner wyjechał wczoraj po poł. na urlop zagranicę do Karlsbadu.

Wysoki komisarz Gdańska

przybywa do Warszawy.

Warszawski korespondent „Republiki” (B)
telefonuje:

Nowy wysoki komisarz Ligi narodów markiz Gravina, który objął już urzędowanie w Gdańsku przybywa jutro do Warszawy celem przedstawienia się rządowi polskiemu.

Uczniowie szkoły włó kienniczej w Verviers

mogą korzystać z odro czeń akademickich.

Warszawski korespondent „Republiki” (B.)
telefonuje:

Ministerstwo spraw wewnętrznych zawiadamia wszystkich wojewodów, że studenci wyższej szkoły włókienniczej w Verviers (Belgia) mogą korzystać z akademickich odroczeń służby wojskowej począwszy od r. b.

Minister Zaleski na czele delegacji polskiej udaje się w niedzielę na konferencję haską. — Minister Matuszewski drugim delegatem.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Delegacja polska na międzynarodową konferencję polityczną w Hadze wyjedzie z Warszawy w niedzielę wieczorem. Na czele delegacji stać min. Zaleski. Drugim delegatem będzie min. Matuszewski, prof. dr. Mrozowski, wiceprezes Banku Polskiego, dr. Młynarski i naczelny wydział w ministerstwie spraw zagranicznych p.p. Tarnowski i Lipski.

Delegacja polska zamieszka pod Hagą w miejscowości nadmorskiej Sheveningen.

Wiedeń, 1 sierpnia

(Polska Agencja Telegraficzna)

Według doniesień z Hagi konferencja rozpocznie się 6 sierpnia. Państwa zapraszające zwrócić się do Stanów Zjednoczonych z prośbą o wydelegowanie obserwatora. Przewodnictwo w Hadze obejmie albo premier belgijski: Jaspard lub Briand. Delegacja belgijska składać się będzie z Jasparda, ministra spraw zagranicznych Hymansa i rzeczoznawcy Franqui.

Berlin, 1 sierpnia

(Polska Agencja Telegraficzna)

Minister spraw zagranicznych dr. Stresemann przyjęty był dziś przed po-

łudniem przez prezydenta Hindenburga, któremu przedłożył sprawozdanie o przygotowaniu Niemiec do konferencji haskiej. Między prezydentem Hindenburgiem a rządem Rzeszy istnieje zupełna zgodność co do tego, iż Niemcy w sprawie kontroli w Nadrenji nie pójdą na żadne ustępstwa. Gotowi są oni podjąć rokowania w sprawie utworzenia komisji, której kompetencje ukończyłyby się z chwilą ukończenia okupacji, t. j. w roku 1936.

Paryż, 1 sierpnia

(Polska Agencja Telegraficzna)

Urzędowo donoszą, że delegacja francuska odjeżdża w poniedziałek do Hagi. Skład delegacji będzie m. in. następujący: Briand, Cheron, Louchet, Berthelot, Fromageot, Parmentier. Wysoki komisarz Thirard i naczelny dowódca armii nadreńskiej generał Guillaumat udadzą się w późniejszym terminie.

Zamachy bombowe w Niemczech Maszyna piekielna w Kasie chorych

Berlin, 1 sierpnia.

Dziś koło godz. 2-ej nastąpił przed domem adwokata Straussa w Lünenburgu wybuch bomby. Piwnica i front domu są poważnie uszkodzone.

O sile wybuchu świadczy fakt, że w promieniu 100 metrów we wszystkich

oknach wyleciały szyby. W ogródku przed domem powstał głęboki krater.

Podobny zamach planowano na miejscową Kasę chorych, gdzie w piwnicy znajdono maszynę piekielną, której wskazówka na szczęście się zacięła, dzięki czemu uniknięto groźnej katastrofy.

Pół miliona rubli wyasygnowali bolszewicy dla aresztowanych podczas czerwonego dnia

Ryga, 1 sierpnia.

Z Moskwy donoszą, że główny komitet MOPR'u wyasygnował 500000 rubli w celu okazania pomocy tym komunistom zagranicznym, którzy zostaną aresztowani w czasie demonstracji komunistycznych w dniu 1-go sierpnia.

Prasa sowiecka zamieszcza artykuły protestujące przeciwko rządowi burżuazyjnym zabraniającym demonstracji. Według przypuszczeń „Prawdy”, mimo represji, demonstracje w państwach ka-

pitalistycznych będą miały przebieg masowy. Jest niezbędnym, zaznacza „Prawda” — zorganizować pomoc dla ofiar kapitalizmu, co też MOPR i zrobił asygnując powyższą sumę.

Sekretarz komitetu wykonawczego III-ej międzynarodówki — Manuilski wyjechał do Berlina ze specjalną instrukcją dla komunistów niemieckich. Sowiety kładą szczególny nacisk na to, ażeby demonstracje komunistyczne w Niemczech odbyły się jaknajliczniej.

Rokowania chińsko-sowieckie. Sowiety idą na ustępstwa.

Ryga, 1 sierpnia.

Z Moskwy donoszą, że według kursującej w kołach politycznych pogłoski rząd sowiecki ostatecznie zdecydował się odstąpić za pewne kompensacje finansowe kolej wschodnio-chińskiej. Chińczom i w ten sposób zlikwidować zatarg sowiecko-chiński.

Decyzja ta została powzięta pod wpływem coraz gorszej sytuacji finansowej Sowietów i wzrastającej inflacji. Emisja banknotów sowieckich w przeciągu maja i czerwca wzrosła o 250 milj. rubli.

Kierownicze sfery sowieckie obawiają się, że przy dalszym wzroście inflacji wykonanie pięcioletniego planu gospodarczego będzie niemożliwione, co może wywołać pogorszenie sytuacji wewnętrznej.

Sprzedaż kolei wschodnio-chińskiej w takich warunkach zasiliłaby skarb sowiecki w nowe środki. Podobno inicja-

tywa tej transakcji należy się posłowi sowieckiemu w Berlinie Krestvńskiemu, który za pośrednictwem zainteresowanych czynników niemieckich prowadził pertraktacje z posłem chińskim w Berlinie.

Moskwa, 1 sierpnia.

Prasa sowiecka ogłasza codziennie wezwania ludności, nawołując ją do składania ofiar na budowę czołgów i samolotów dla armii czerwonej. Ponieważ wezwania te nie skutkują, zaprowadzają władze sowieckie przymus oddania na wskazany cel pewnej części zarobków wszystkich robotników i urzędników sowieckich. Między innymi, administracja przemysłu sowieckiego wezwała robotników do pracy w dniu przypadającym na 6 sierpnia r. b. święta cerkiewnego i do oddania wszystkich zarobków tego dnia na budowę eskadry lotniczej. „Nasza odpowiedź chińskim bandytom”.

Zabił swą narzeczoną a następnie sam pozbawił się życia

Wczoraj w nocy rozegrała się krwa wa tragedia miłosna, która kosztowała dwa młode życia ludzkie.

26-letnia Helena Kasprzak całe popołudnie i wieczór spędziła w parku Poniatowskiego w towarzystwie swego narzeczonego 24-letniego Adamczyka zamieszkałego przy ul. Andrzeja 13.

Po zamknięciu parku narzeczeni udali się w kierunku fabryki Rosenblatta. Przed domem przy ul. Gdańskiej 167 Adamczyk wyjął z kieszeni rewolwer i dwoma celnymi strzałami zabił swą narzeczoną, następnie sam pozbawił się życia. Tragedia ma podłoże miłosne. (p).

— Z Bukaresztu donoszą, iż na jednej z szos bandyci zatrzymali w lesie 8 samochodów przejeżdżających tamtędy w różnych odstępach czasu. i obrabowali 30 pasażerów.

— Z Nicei donoszą, iż w jednym z okolicznych miasteczek pożar zniszczył około 100 domów. 500 osób pozostało bez dachu.

— Minister spraw zagranicznych dr. Stresemann powrócił w środę wieczorem z urlopu w poczynkowego do Berlina i objął z powrotem urzędowanie.

— Perskie wojska rządowe zadały porażkę oddziałom buntowniczym, zajmując ich kwatery główną.

„Zeppelin” wystartował do lotu transatlantyckiego.

Friedrichshafen, 1 sierpnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Sterowiec „Zeppelin” wystartował dziś o godz. 3 min. 29 nad ranem do lotu transatlantyckiego, mając na pokładzie 18 pasażerów. Start udał się. O godzinie 4-ej widziano samolot nad Konstancją.

Najszybszy parowiec świata

W 4 dni i 1 1/2 godzin
z Ameryki do Anglii.

Londyn, 1 sierpnia.

Wczoraj o godz. 22 min. 50 zawiął do portu w Plymouth niemiecki parowiec „Bremen”, przebywający przez strzeń Nowy Jork — Plymouth w przeciągu 4 dni, 14 godzin i 30 minut. Prędkość parowca wynosiła 27,91 węzłów na godzinę.

„Bremen” pobił w ten sposób rekord ustanowiony przez „Mauretanie”, która przebyła Atlantyk z zachodu na wschód w 4 dni 22 godziny i 47 minut.

Skrzynie ze złotem wpadły do rzeki podczas przymusowego ładowania samolotu.

Londyn, 1 sierpnia

(Agencja Telegraficzna „Express”)

Samolot wiozący transport złota z Londynu do Paryża w sumie 100 tys. funt. szterl. zmuszony został wskutek defektu silnika do lądowania w pobliżu miejscowości Smarden w hrabstwie Kent. Ładownia lotnik zmuszony był dokonać w pobliżu wybrzeża rzeki i podczas tego lądowania część skrzyń ze złotem wpadła do wody. Aparat został częściowo uszkodzony. Skrzynki ze złotem jednakże udało się wyłowić. Dalszy transport odbył się już innym samolotem.

Powołanie na ćwiczenia

oficerów armii czerwonej.

Moskwa, 1 sierpnia.

Ogłoszono tu rozkaz w sprawie powołania na ćwiczenia oficerów rezerwy armii czerwonej, przebywających na dłuższym urlopie, a zamieszkałych na terytorium Dalekiego Wschodu. Powołano również na ćwiczenia wojskowe urodzonych w r. 1902 i 1903, zamieszkałych w okręgu Władywostoku, Chabarowska Amuru i Czity.

Dr. med. H. LUBICZ

Cegielniana 43, tel. 41-32

Choroby skórne i weneryczne.

powrócił.

Dwaj panowie Grabscy.

Przypominaliśmy już kiedyś na tem miejscu, — jak to w okresie zawierania amerykańskiej pożyczki stabilizacyjnej, były premier i ex - minister skarbu, profesor ekonomii politycznej, p. Władysław Grabski starał się, za pomocą wystąpień publicystycznych, zawarcia tej pożyczki przeciwdziałać.

Pytaliśmy wówczas: jakżeż by to działy finanse Polski wyglądać musiały — gdyby w swoim czasie rad p. Grabskiego posłuchano i pożyczki nie zawarł to?

Jakżeż w okresie nieuniknionej zmiany koniunktury na gorsze, w okresie napięcia na rynku pieniężnym i wzmożonego nacisku na potencję kredytową Banku Polskiego — ostać by się miała waluta polska, — gdyby nie było dla jej pokrycia tych bądź co bądź solidnych rezerw dewizowych, pochodzących z pożyczki stabilizacyjnej?

I pytaliśmy jeszcze wówczas p. Władysława Grabskiego, jak to jego poczucie odpowiedzialności byłego męża stanu, — jak to jego sumienie państwowe pozwoliło mu lekkomyślnie rzucać rady, których zrealizowanie prędzej czy później musiałyby doprowadzić do powtórzenia się wypadków z jesieni 1925 roku: załamania się waluty, ponownej inflacji i, tym razem, już kompletnej katastrofy gospodarczej!

Gdyśmy to podówczas pisali — nie przypuszczaliśmy ani na chwilę, by p. Władysław Grabski nadal jeszcze w słuszność swoich tez miał wierzyć: byliśmy przekonani, że poczytuje je jako, (możliwe nawet u wybitnych ludzi) pomyłki w ocenie sytuacji.

P. Władysław Grabski (o ile nam wiadomo) istotnie, więcej głosu w powyższej kwestji nie zabierał.

Natomiast jego brat, Stanisław, wódz czołowy endecji, dawniej wielki potentat w sejmie, a propos koncesji Harrimana, ponownie rozpoczął filipikę przeciw pożyczce stabilizacyjnej!

Na łamach „Lwowskiego Kurjera Porannego” (przedrukowano w „Gazecie Warszawskiej”) p. Stanisław Grabski przypomina, że i on w swoim czasie „przestrzegał opinie polską przed tak zwaną stabilizacyjną pożyczką, że „pożyczka stabilizacyjna stawia otwarte wrota dla odpływu pieniędzy z Polski, a nie dla przypływu zagranicznych kapitałów”.

Trudno się dorozumieć właściwego sensu tego zdania, gdyż jak na „ekonomistę” p. Stanisław Grabski wyraża się zgola nie naukowo („z miesiąca na miesiąc „mniej pieniędzy” w kraju”), — ale jeśli chciał on zaznaczyć, że pożyczka stabilizacyjna przyczyniła się do ujemnego bilansu handlowego — to... zgadzamy się z nim najkompletniej!

Istotnie, już genialny ekonomista angielski Dawid Ricardo ustalił cały szereg zależności między dopływem kredytów zagranicznych, kursem dewizy, cenami, stopę procentową i wreszcie importem towarów z zagranicy, — które to zależności, wykazuje jak najoczywistej, że każda pożyczka zagraniczna powodować musi dopływ obcych towarów: ważne jest tylko, żęły te towary były środkami produkcji a nie artykułami konsumcyjnymi!

Jak dalece teoria ta jest już uznana zagranicą, świadczy najlepiej fakt, że Bank Angielski stara się forsować eksport pieniądza, wiedząc że musi to pociągnąć za sobą eksport towarów!

O tem wszystkim powinienby „eko-

nomista” p. Stanisław Grabski wiedzieć i nie straszyć czytelników endeckich tem, że pożyczka stabilizacyjna „otwarta wrota dla odpływu pieniądza z Polski”...

P. Grabski nie może także nie wiedzieć o tem, że dopływ kredytów krótkoterminowych odbywa się nieustannie i że tylko dzięki dopływowi tego krótkoterminowego pieniądza został w dużej mierze skompensowany deficyt naszego bilansu handlowego.

Jest zatem, i to pokazuje dopływ pieniądza do Polski — a jeśli zagranica nie ma do nas tyle zaufania, by nam udzielić kredytów długoterminowych, to w dużej mierze przyczynia się do tego ten swoisty stosunek do „międzynarodowej finansjery”, jaki wytworzyli w Polsce endecy, no i last not least uniemożliwieniem przez tą że partję wszelkiego porozumienia z Niemcami!

Nie będziemy dalej polemizować z wywodami p. Grabskiego przeciwko koncesji Harrimana.

Znajdujemy tam oklepane już ogólniki — w rodzaju, że „kto dysponuje ener-

gią elektryczną — ten dysponuje również losami całego, energję tę dla popędu maszyn zużywającego przemysłu”. Jak właściwie sobie to „dysponowanie losami przemysłu” wyobrazić — czy pod postacią całkiem naiwną — zamykania prądu dla „niesympatycznych” fabryk, czy też pod postacią zmiennej wysokości taryf — nic bliższego, niestety, pod tym względem p. Grabski nie chciał, czy nie umiał powiedzieć.

Uważamy, że można i trzeba się z Harrimanem targować do upadłego — o każdy punkt w taryfie, o każdy szczegół prawnie - techniczny, — ale nie można tak poważnej oferty inwestycyjnej z lekkim sercem odrzucać, bo to... „międzynarodowa finansjera”.

P. Grabski jest wręcz odmiennego zdania: „nie te czy inne szczegóły umowy tej są niebezpieczne” — pisze on — „przewodnia myśl jest fatalna”.

I kończy swój „ekonomiczny” artykuł wielce znamiennej inwektywą: — czy ci, co oddać chcą elektryfikację Polski finansjerze „amerykańsko - angielskiej - niemieckiej”) nie mają... „do speł-

nienia międzynarodowych zobowiązań”?

Panowie Grabscy przez dobrych parę lat byli właściwymi dyktatorami Polski! Był u nas wtenczas ponoć „parlamentaryzm”, ale i na to były sposoby: miał p. premier Władysław Grabski, będący jednocześnie ministrem skarbu nieomal nieograniczone pełnomocnictwa pod względem polityki gospodarczej, ale i w sejmie miał swego „wpływowego” brata i... rzecz była obrobiona!

W taki to sposób prowadzili panowie Grabscy, politykę gospodarczą kraju... przeciwko międzynarodowej finansjerze!

Rezultat jest znany: mimo lichwiarskich pożyczek zagranicznych — Dillonnowskiej, włoskiej i Ulanowskiej — w Banku Polskim było... około 180 milionów złotych pokrycia kruszcowo - walutowego.

Ale zato nie było doradcy w Banku Polskim, nie było planu stabilizacyjnego i rzekomych wpływów... „międzynarodowej finansjery”!

r-n.

Stinnes był „poetą” businessu Sąd uznał, że gentleman ten jest zupełnie niewinny.

Berlin, w lipcu 1929.

Kto, mozolnie śledząc zawiłane perypetie procesu Stinnesa, wąpił, jeszcze w winę oskarżonego, ten po ogłoszeniu motywów uwalniającego wyroku stracić musiał do przekonania o jego niewinności. Abstrahując od całego szeregu fałszywych przesłanek, od wielu mocno wątpliwych faktów odcinających, które sąd w wyroku swym uznał za dowiedzione, chciałoby się w ciągu czytania kilkometrowej motywacji, kierując się najwykleszą logiką prawniczej laika, zawołać kilkakrotnie: „nego consequentiam!”

Trojaką miarę przykładając sąd do tego oszustwa: miarę ustawy, moralności i zwyczajowego bezprawia. Mierniki te stosował i wymieniał wedle potrzeby, dając najoczywistej do uniewinnienia oskarżonego.

Wedle ustawy Stinnes zawinił niewątpliwie: tu jednak uratował go jego genialny obrońca, przeciwstawiając jego winę — winę prokuratora, który się w czasie śledztwa dopuścił kilku przekroczeń procedury. Wedle miernika moralnościowego uznano Stinnesa niewinnym, ponieważ działał ponoć w dobrej wierze, nie zdając sobie sprawy z swej zbrodni. Trzeci miernik, uzualność, zastosowano oczywiście na jego korzyść: przyjęto na jego obronę te okoliczności, że ten i ów bank w podobny sposób robi swe interesy; ten zwyczaj panujący w kołach finansjery przyjęto jako bez-

apelacyjny wzór, jako fakt elementarny jako nieomylny Ethos.

Nie wdając się w gąszcz sprzecznych paragrafów przyjąć możemy, że Stinnes pragnął w dość zresztą prosty i niewymyślny sposób wyzyskać drobną lukę w ustawie. Ale, jak z malej chmury wielki deszcz, tak mogłaby być z tej drobnej luki powstać bardzo wielka szkoda dla skarbu Rzeszy. Stosując miarę kodeksu, nawet obrońca nie był w stanie winę jego zaprzeczyć. Mimo to działał ponoć w dobrej wierze, nie wiedząc niejako, że korzystanie z luk w ustawach jest czynem karnym. Sąd przyjął, że była to tylko „karygodna lekkomyślność”; jeśli więc tylko lekkomyślność, to jednak lekkomyślność karygodna!

Prócz głównego obrońcy, genialnego adwokata Arlsberga, występował w jego obronie i drugi, specjalista od „psychologii”. Ten kreślił w swej przemowie sylwetkę oskarżonego. Wedle jego wywodów które zresztą sądowi w zupełności trafiły do przekonania, nie był Stinnes businessmanem z interesu. Niesłychanie skromny, zawsze w takim samym granatowym ubraniu z niebieską krawatką, jeżdżący starem, rozbitym autem, żyjący dużo poniżej tej miary na jaką sobie mógł być pozwolić, był Stinnes finansistą z fantazji, z talentu, z zamiłowania. Ten swój przeciwstawowy czyn popełnił nie dla korzyści: necia go jako stratega możliwość pięciokrotnych

zysków bez ryzyka. To fantasta, rozba-
wiony chłopak, igrający z pustoty para-
grafami — ot poprostu miał krzyżówkę,
nowy rodzaj rozrywki dla giełdżarzy;
paragrafówka..

Ale przedewszystkiem jedno go uniewinnia: „nawet” wielkie banki, nawet sama Darmstädter und Nationalbank z swym dyrektorem Jakobem Goldschmidtem, największym potentatem finansowym Niemiec, postępowali podobnie. (Tylko mądrzej — niesposób im nawet śledztwa wytoczyć!). To przechylilo szalę na jego stronę: prawo czy też bezprawie zwyczajowe.

A właśnie to ogólne bezprawie, tę raz po raz się powtarzającą bezkarną niefrasobliwość banków wobec prawa, to narzucanie opinii publicznej owej mjarry t. zw. uczciwości kupieckiej, moralności bankowej — to właśnie starał się prokurator w osobie Stinnesa napiętnować. W zbytniej gorliwości uczestniczył zbyt żywo w śledztwie, co mu sąd mocno za złe poczytał. W pladoyer prokuratora mniejszą rolę odgrywał poszczególne choć nieodosobnione wypadki Stinnesa, lecz przedewszystkiem ów zwarty, specyficzny świat finansjery, żyjący poza sferą kodeksu — niemal nietzscheańscy władcy „poza dobrem i złem”.

I to właśnie w głównej mierze go uratowało. Udzielono mu kilku ojcowskich rad i napomnień, których ten człowiek od swego ojca, podobnie jak on sam myślącego sławnego finansjisty, nigdy nie usłyszał; powiedziano mu, że w gruncie rzeczy „mimo wszystko” tak „się” postępuje i przez uniewinnienie uswięcono ową niezachwianą moralność bankową: moralność kapitalizmu.

Tylko nieliczne dzienniki berlińskie odważyły się na krytykę wyroku; tylko dwa czy trzy pisma miały odwagę wyznać: nikogo z ludzi uczciwie myślących ten wyrok nie zadowolił; dowodzi on korupcji i służalczości sądu niemieckiego wobec potentatów kapitału.

Ale ostatecznie Stinnes, „sadownie njejarany” nadal będzie mógł uchodzić za dzentelmana. O to oficjalne miarę dzentelmeństwa głównie mu chodziło. Tylko że w tym wypadku należałoby mu przypomnieć mały działek z jednej z komedji Shawa; sprzeczka między dwoma bohaterami komedji kończy się obustronnem dummem oświadczeniem: — Niech pan nie zapomina, że ja jestem dzentelmanem!

— A ja... przeciwnie: uczciwym człowiekiem.
J. M.

Konferencja rozbrojeniowa w Londynie? Rokowania angielsko-amerykańskie w toku.

Londyn, 31 lipca

Jakkolwiek koła urzędowe zachowują pełne milczenie co do przebiegu rokowań w sprawie angielsko - amerykańskiego porozumienia morskiego, jednakże w kołach politycznych panuje nastrój optymistyczny co do przebiegu tych rokowań. Szereg rozmów Mac Donalda z amerykańskim ambasadorem w Londynie gen. Dawesem przy udziale pierwszego lorda admiralicji Aleksandra i ambasadora amerykańskiego w Brukseli Gibsona, który jak wiadomo był delegatem amerykańskim na konferencję rozbrojeniową w Genewie, miały posunąć sprawę naprzód. W kołach amerykańskich dyskutowany jest obecnie projekt zwołania z końcem roku lub początkiem przyszłego roku konferencji rozbrojeniowej w Londynie, w której

wzięłyby udział zainteresowane mocarstwa. Obecnie rokowania mają na celu osiągnięcie zupełnego porozumienia pomiędzy Anglią a Ameryką w sprawie bpdowy nowych jednostek morskich na podstawie równości.

„Daily News” pisze, że obecne rokowania posuną się do października tak daleko, że Mac Donald będzie mógł udać się do Waszyngtonu z określonym programem, który nie tylko pozwoli na zawarcie angielsko - amerykańskiego porozumienia co do ograniczenia zbrojeń na morzu, ale przygotuje teren dla przyszłej ogólnej konferencji rozbrojeniowej. W konferencji tej wezmą udział te wszystkie mocarstwa, które brały udział w obradach wszystkich konferencji rozbrojeniowych w 1921 i 1922 roku.

*) Rozumie się — przecież to... masoneria!

Pamiętniki Leona Trockiego

Chciał być artystą.—Małżeństwo Trockiego.—Tajny kongres partyjny. Podział na „twardych” i „miękkich”. — Zatarł z Leninem.

Pierwsze kroki b. wodza i dyktatora Rosji bolszewickiej.

IV.

Podczas mego pobytu w Parwzu, pojechałem do miasta. Był to w pewnym stopniu wpływ panny Sedow, która nauczyła mnie widzieć wiele rzeczy, obok których przechodziłem dotąd bez zwracania na nie uwagi. W pierwszym rzędzie zainteresowała mnie prawdziwa sztuka. Chodziliśmy często do Louvre'u i innych galerii, nie opuszczając żadnej wystawy obrazów i dzieł sztuki.

W ciągu dnia byłem niekiedy bardzo zajęty, to też wieczorami i późną nocą przesiadywałem nad podręcznikami sztuki, studiując je i budząc w sobie zamiłowanie i znawstwo. Być może w życiu prywatnym, pozapartyjnym, poświęciłbym się tej dziedzinie, która pociągała mnie nadzwyczajnie, ale wnet przyszła rewolucja 1905 roku i musiałem swe studia przerwać.

Pewnego dnia usłyszałem po raz pierwszy Jauresa. Było to na ad hoc zorganizowanym wiecu ulicznym. Premie był wówczas Waldeck-Rousseau, ministrem poczt Millerand a ministrem wojny Gallifet. Krzychałem i manifestowałem wraz z wszystkimi, ale muszę przyznać, że Jaures nie podobał mi się wcale. Ani sposób jego mówienia, ani to, co mówił. Odniosłem wrażenie, że Jaures należy do przeciwnego obozu, do obozu wrogiego. Później dopiero nauczyłem się cenić tego wielkiego człowieka, choć na zawsze pozostałem przeciwnikiem kierunku politycznego, przez niego propagowanego.

TROCKI SIĘ ŻENI.

Po kilku miesiącach przybył do Paryża Lenin, by wygłosić kilka odczytów na temat zagadnień agrarnych na wyższej szkole rosyjskiej. Postanowiono rozzerwać go nieco i zaprowadzić do opery. Panna Sedow miała poczynić odpowiednie przygotowania. Podczas tych przygotowań zbliżyliśmy się do siebie tak dalece, że w przeddzień północy do opery, została ona moją żoną.

Razem poszliśmy wszyscy do opery komicznej. Zajęliśmy sporo miejsca na galerii. Lenin, Martow, moja żona i ja. Tam dopiero zakomunikowaliśmy im o naszym ślubie, przyjmując serdeczne powinszowania. Szczególnie Lenin był ucieszony — życzył nam wszystkiego dobrego.

Nadszedł wreszcie rok 1903. termin kongresu partyjnego „Iskry”. Udał się do Genewy, gdzie odbyć się miał kongres i gdzie zebrał się już cały sztab „Iskry”. Miałem mandat unii syberyjskiej na kongres, który normalnie był drugim, a faktycznie, dopiero pierwszym po zorganizowaniu partii.

Delegatem z Tuły był dr. Ułjanow, młodszy brat Lenina, z którym wspólnie udaliśmy się na konferencję.

Kongres rozpoczął się jednak nie w Genewie, lecz w Brukseli, z powodu różnych technicznych przeszkód. Zebrał się tam wszyscy w domu ludowym „Maison du Peuple”. W ostatniej chwili dowiedzieliśmy się, że na skutek interwencji policji rosyjskiej, kongres nasz odbędzie się tajnie, nie jawnie. Posiedzenie rozpoczęło się tedy w podziemiach domu, w niskiej dusznej piwnicy. Przesiadując tam po kilka godzin było prawdziwą fizyczną i psychiczną torturą.

PRZEŚLADOWANIA CZŁONKÓW

Przykłą sytuację pogarszał jeszcze fakt, iż wielu delegatów zdołało się przekonać, że policja depcze im po piętach. Obawialiśmy się każdej chwili, że nas zaaresztują—przygotowaliśmy więc sobie odpowiednie papiery. Otrzymałem paszport bułgarski, nie pamiętam już dziś, na czyje nazwisko.

W drugim tygodniu kongresu, któ-

regos wieczora opuściłem restaurację „Pod złotym bażantem” w towarzystwie p. Zaslucza. Nie zdążyliśmy przejść kilku kroków, gdy zwrócił się z nami jakiś człowiek. Był to delegat z Odesy C. Nie patrząc na nas, wyszepotał szybko: „Jesteście tropieni przez policję. Rozejście się — szpieg pójdzie za mężczyzną”.

C. był specjalistą kontrwywiadu. Przed jego okiem nie ukryło się nic. Mieszkał w sąsiednim domu, obok restauracji „Pod złotym bażantem”; z okna swego dojrzał szpiega.

Natychmiast pożegnałem p. Zaslucza i poszedłem w kierunku domu. Po upływie pół godziny byłem już w swoim pokoju. Gdy zapaliłem światło ujrzałem na stole list, adresowany do mnie, na me bułgarskie nazwisko. List był urzędowy — nakazywał mi stawić się następnego dnia, o godzinie 10-iej rano do urzędu policyjnego z paszportem. Podobne wezwania otrzymali również niektórzy członkowie kongresu.

Gdy zgłosili się oni do policji, otrzymali rozkaz opuszczenia Belgii w ciągu dwudziestu czterech godzin. Ja nie zgłosiłem się, lecz wyjechałem natychmiast do Londynu, gdzie miał się odbyć dalszy ciąg kongresu.

PIERWSZE ROZDZIEWKI W PARTII.

Podczas obrad ujawniły się pierwsze, bardzo poważne rozdziewki w partii. Zarysowały się dwa ugrupowania „twardych” i „miękkich”, jak się ich wówczas nazywało. Za kulisami kongresu zaczęła się toczyć walka o każdego poszczególnego członka. Lenin czynił wszelkie wysiłki, by mnie przychylić na swoją stronę. To samo jednak czynił

Martow, nieoficjalny narazie przywódca drugiej grupy.

Podczas dłuższych spacerów, Lenin niejednokrotnie starał się mnie przekonać, że nie powinienem pójść w ślady Martowa. Sympatie moje były jednak wówczas po stronie Martowa, gdyż w jego poczynaniach dopatrywałem się realniejszych możliwości.

Odbiliśmy wreszcie naradę porozumiewawczą, na której zostałem wybrany przewodniczącym. Porozumienia jednakże nie osiągnięto, zaznaczyły się jeszcze wyraźniej późniejsze różnice pomiędzy bolszewikami a mieniszewikami. Lenin, zdenerwowany, opuścił zebranie, trzasnąwszy drzwiami. Był to jedyny wypadek w jego życiu, kiedy stracił on panowanie nad sobą.

ZERWANIE Z LENINEM.

Sytuacja stawała się coraz krytyczniejsza. Lenin czynił próby, by przeciągnąć mnie do obozu „twardych” posyłając do mnie delegata C. i swego młodszego brata Dymitra. Mówili ze mną bardzo długo, nie chcąc mnie puścić. „Mamy rozkaz przekonania pana i za wszelką cenę przeciągnięcia do nas”.

Nie zdołali mnie jednak przekonać. Zapatrywałem się realnie na te sprawy i miałem wrażenie, że nasz kierunek jest tym właściwym, prowadzącym do zwycięstwa. I to odsunęło mnie na wiele lat od Lenina, który zerwał ze mną wszystkie stosunki.

Gdy później przypominałem sobie te chwile, wówczas już, gdy byłem bolszewikiem, nie żałowałem, że nie poszedłem za Martowem. Nabyłem bowiem dużo doświadczenia w życiu, dowiedziałem się wielu rzeczy i gdy powróciłem do

Lenina, powróciłem zdecydowany i nie wahający się już nigdy.

Jak to się jednak stało, że podczas kongresu „Iskry” zbliżyłem się tak bardzo do Martowa? Jego wpływ na mnie był niewątpliwie wielki i decydujący. Myślałem, że stało się to dlatego, że redakcja „Iskry” opanowana była przez Martowa. Miałem wówczas 23 lata, czułem się politycznie jak prowincja i chciałem się przede wszystkim uczyć. Redakcja była w moich oczach wszystkim. Zakochany byłem w swej pracy dziennikarskiej, do redaktorów przywykłem odnosić się z czcią. I w tem prawdopodobnie tkwiło źródło wpływów Martowa. Powtarzam raz jeszcze, że jednak nie żałuję swego początkowego odejścia od bolszewików do mieniszewików.

PRZYCZYNY NIEPOROZUMIEN.

Były jednak poważniejsze i głębsze przyczyny, które stworzyły rozdziewki między mną a Leninem w roku 1903. Była to sprawa statutu organizacyjnego. Byłem wprawdzie zwolennikiem centralizacji, ale z pewnością nie miałem wówczas dokładnego pojęcia o intensywności i ostrości centralizacji takiej, jakiej potrzebowała partia rewolucyjna, by ruszyć miliony ludzi do walki z caratem.

Wspominałem już, że moje pierwsze młodzieńcze lata upłynęły w atmosferze reakcji, w ciągu pięciu lat przebywania w Odesie. W czasie kongresu londyńskiego w roku 1903, rewolucja była dla mnie tylko teoretycznym, abstrakcyjnym pojęciem. I centralizacja, według koncepcji Lenina, wydawała mi się nierealna, nieprawdopodobna i niemożliwa do urzeczywistnienia.

(d. c. n.).

Dyżurni na ulicach Londynu.

Jak wiadomo, w Anglii istnieje niezwykły kult dla tradycji. Temu też przypisać należy fakt, iż do dnia dzisiejszego między Oxfordem a Londynem kursuje ten starożytny wehikuł, otaczany pieczołowitą opieką publiczności i policji.

SIERPIEN

2

PIĄTEK

Dziś: N.M.P. Anielskiej
Jutro: Znal. rel. św. Szczep.

Wschód słońca	3.58
Zachód słońca	7.23
Wschód księżyca	0.00
Zachód księżyca	6.01
Długość dnia	15.23
Ubyło dnia	1.20

Dzień 1-go sierpnia

minął w Łodzi zupełnie spokojnie

Dzień 1-szy sierpnia minął w Łodzi zupełnie spokojnie. Organizacje komunistyczne zapowiadały wprowadzić wystąpienia uliczne i wiece na Rynku Leonarda i Bałuckim, lecz policja nie dopuściła do żadnych demonstracji.

Około godziny 6-ej na Rynku Leonarda zjawił się poseł Rosiak. Nie zdołał on odbyć wiecu, wobec czego udał się na Rynek Bałucki, gdzie jednak również nie mógł przemówić do słuchaczy.

Na mieście do wieczora krążyły patrole policyjne. —d.—

Rok szkolny

rozpocznie się dnia 3 września.

Jak się dowiadujemy, łódzkie kuratorium szkolne otrzymało już okólnik z ministerstwa wyznaczyć religijnych i oświecenia publicznego w sprawie rozpoczęcia roku szkolnego 1929/30.

W myśl okólnika, początek roku szkolnego wyznaczono we wszystkich szkołach łódzkich na dzień 3 września r. b. (wtorek).

W dniu tym odbędą się uroczyste nabożeństwo szkolne, normalne zajęcia szkolne rozpoczną się dnia 4-go września r. b. (or)

Węgiel na zimę

otrzymają robotnicy sezonowi

Na wczorajszym posiedzeniu plenarnym magistratu, między innymi rozpatrywano prośbę robotników sezonowych, w sprawie dostarczenia węgla na zimę. Sprawę tę referował p. prezydent Ziemięcki, który poparł prośbę robotników, stwierdzając, że wobec szaleńczego wzrostu cen węgla, nie ma możliwości zapłać za kontyngent węgla zimowego. Proponuje on więc zatrudnić wszystkich robotników nie przez trzy, lecz przez cztery dni w tygodniu, a miast zapłaty za ten dodatkowy dzień pracy, dostarczyć wszystkim robotnikom węgiel na zimę.

Magistrat przychylił się do powyższego wniosku i zaakceptował prośbę robotników, którzy w ten sposób zabezpieczą się przed mrozami podczas zimy. (i).

Dyżury aptek.

Dziś w nocy dyżurują apteki: L. Pawłowski (Piotrkowska 307), S. Hamburga (Główna 50) B. Gluchowski (Narutowicza 4), J. Sitkiewicz (Kopernika 26) A. Charemy (Pomorska 10) A. Potasza (Plac Kościelny 10).

OSOBISTE.

W dniu wczorajszym rozpoczął miesięczny urlop wypoczynkowy naczelnik wydziału zdrowia urzędu wojewódzkiego, dr. St. Skalski.

Zastępować go będzie w czasie nieobecności inspektor lekarski woj. łódzkiego, dr. Stefan Ładyński.

*Miało pocić się, błogosławieństwo
Ze mądr. ANODOR Medyk*

W „Poddebiu”

Żądajcie

„REPUBLIKI”
i „EXPRESSU”

w budce z wodą sodową tuż
przy przystanku tramwajowym

Komisja ministerjalna bada

wszystkie kontrakty, zawarte przez magistrat
z dostawcami i przemysłowcami.

Wszelkie rachunki są sprawdzane z niezwykłą starannością

Komisja lustracyjna ministerstwa spraw wewnętrznych w dalszym ciągu urzęduje w magistracie. Wczoraj, już o godzinie 8-ej członkowie jej, pod przewodnictwem dr. Rozwadowskiego przystąpili do dalszych prac, związanych z lustracją gospodarki miejskiej.

Jak zdołaliśmy się poinformować, prace komisji w dniu wczorajszym szły w kierunku

zbadania wszystkich, bez wyjątku, kontraktów, zawieranych przez magistrat z przedsiębiorcami,

prowadzącymi roboty inwestycyjne w naszym mieście. Donosiliśmy już o tem w dniu wczorajszym, że komisja naka-

zała przedstawić sobie umowy. Umowy te właśnie były wczoraj przedmiotem pilnych studiów komisji.

Następnie komisja zażądała przedstawienia sobie szczegółowych wykazów rachunkowych, przedstawiających sposób zaliczkowania przedsiębiorcom sum na poczet prowadzonych przez nich robót. Ta sprawa wzbudziła szczególne zainteresowanie komisji, która najdokładniej porównywała sumy wypłacane a conto poszczególnym przedsiębiorcom.

Wreszcie komisja przystąpiła do badania sposobu zużycia pożyczki w kwocie 2-milionów dolarów, uzyskanej w ubiegłym roku przez miasto z Banku Go-

spodarstwa Krajowego.

Jak zdołaliśmy się dowiedzieć, jest to

jedna z najpilniejszych i najwyraźniejszych spraw,

które ma do zlustrowania komisja. Sprawa wozdania badane są z niezwykłą starannością i drobiazgowością.

Komisja w ciągu wczorajszego przedpołudnia pracowała sama magistrat bo wtem odbywał swe plenarne posiedzenie, zarówno przed, jak i popołudniu.

W dniu dzisiejszym, po zapoznaniu się z planami, komisja uda się na zwiedzanie bloku domów kolonii robotniczej na Polesiu. (—is).

Kto łamuje ruch uliczny?

Zabierzcie płyty betonowe z chodników,
które leżą już od szeregu tygodni.

Nie ma chyba potrzeby podkreślać, że przysłówkowe wąskie chodniki i jezdnie łódzkie pod względem komunikacyjnym niczem prawie nie różnią się od ulic małych miast prowincjonalnych. Komunikacja uliczna w Łodzi, nawet w warunkach normalnych jest do najwyższego stopnia utrudniona. A cóż dopiero w chwili obecnej, gdy ulica Piotrkowska jest tak rozkopana, że ruch pieszy jest prawie zupełnie uniemożliwiony.

Obecnie rzuca się w oczy fakt, którego nie można chyba nazwać inaczej, jak niedbalstwem. Na wąskich niewygodnych chodnikach ulicy Piotrkowskiej leżą już od szeregu tygodni płyty betonowe, które są przeznaczone w przyszłości do oddzielania jezdni od chodnika. Płyty te leżą wzdłuż Piotrkowskiej ulicy na chodnikach i poprostu

uniemożliwiają ruch przechodniów, który i tak jest zwykle utrudniony.

Płyty te, które jak się dotychczas okazało, są w obecnej chwili w niektórych miejscach jeszcze zbędne mogłyby z powodzeniem być przewiezione dopiero w chwili, gdy rzeczywiście stałyby się potrzebne, ewentualnie mogłyby być do tego czasu umieszczone

na podwórzach

domów, przed którymi obecnie się znajdują. Zwiększają one i tak już dostatecznie wąskie chodniki do minimum i są powodem zupełnie słusznych narzeków przechodniów.

Odpowiednie czynniki winny zainteresować się tą sprawą i usunąć stan, który uraga najprymitywniejszym nawet pojęciom o przepisowym ruchu ulicznym.

Nadużycia w związku pracowników K. Ch.

Przewodniczący związku jest oskarżony o sprzeniewierzenie 17 tys. zł.

Komisja rewizyjna skierowała sprawę do prokuratora.

Od kilku lat przy klasowym związku pracowników Kasy chorych m. Łodzi istnieje tak zwana komisja handlowa, której zadaniem jest umożliwianie członkom związku zakupu różnych towarów i przedmiotów na raty. Należne raty potrącałyby pracownikom przy wypłacaniu im poborów. Na czele komisji stał: przewodniczący związku Łyczkowski i sekretarz związku Barański.

Od pewnego czasu wśród członków związku poczęły krążyć wersje o nadużyciach jakich mieli się dopuszczać niektórzy członkowie zarządu a przede wszystkim przewodniczący Łyczkowski.

Na ostatnim zebraniu pracowników doszło nawet do burzliwych scen, gdyż na żądanie większości członków związku, aby przewodniczący udzielił w tej

sprawie wyczerpującego wyjaśnienia, Łyczkowski nie tylko nie zdementował tych wersji, ale sprawę tę nawet zbagatelizował. W związku z tem zebrani powzięli uchwałę nakazującą komisji rewizyjnej

przeprowadzenie dokładnej kontroli ksiąg kasowych.

W czasie kontroli wyszło na jaw, że Łyczkowski nie księgował zupełnie sum, jakie wpływały do kasy związku z racji ściąganych od pracowników rat oraz nie regulował należności firmom dzięki czemu

weksle wystawiane przez związek szły do protestu.

Natomiast komisja rewizyjna stwierdziła, iż wykazany przez Łyczkowskiego obrót nie wynosił, jak wynikało z księgowania, 90 tys. zł., lecz 220 tys. zł.

Prócz tego w kasie było

brak gotówki w sumie 6 tys. zł.,

która powstała z prowizji udzielanej przez firmy w wysokości 3% od ogólnej sumy obrotu dokonanego przez związek.

W końcu komisja stwierdziła, iż Łyczkowski pod pieczęcią związku żyrował swoje własne weksle prywatne których nie wykupywał. Wreszcie stwierdzono również, że wielu urzędników, którzy nie prowadzili sobie dokładnego obliczenia wpłaconych rat zostali poszkodowani gdyż Łyczkowski potrącał raty nawet i w tym wypadku, kiedy suma należna od danego pracownika została już całkowicie wpłaconą. Sum nadpłaconych komisja również w kasie nie znalazła. Ogółem Łyczkowski sprzeniewierzył na szkodę organizacji 17 tys. zł.

Wobec tego, że Łyczkowski nie udzielił dostatecznych wyjaśnień, na żądanie komisji rewizyjnej, sprawa ta w dniu wczorajszym została skierowana do urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym w Łodzi. (w).

KARLSBAD

Dr. med. H. Gelender

z Warszawy b. asyst. prof. Michaelisa w Berlinie
chorob. wewn. i nerw.
ordynuje Alte Wiese 28, Haus litner.

„CYRK WĘDROWNY”

przybywa do Łodzi w kinie „CAPITOL”.

Na czele trupy:

JOHN GILBERT, RENEE ADOREE, LYONEL BARYMORE

W KRYNICY

żądajcie

„REPUBLIKI”

- i -

„EXPRESSU”

w Księgarni zdrojowej „RUCH”

oraz

Biurze dzienników J. Engländer.

Tomaszów-Mazowiecki

W związku z memorjałem, wystosowanym do władz nadzorczych w sprawie gospodarki w gminie żydowskiej, starostwo w tych dniach wydelegowało specjalnego urzędnika, który prowadzi dochodzenie w sprawie.

Komisja rewizyjna rady miejskiej dokonała przeglądu ksiąg i dokumentów komunalnej kasy oszczędności i uzgodniła wszelkie pozycje.

Rada komunalnej kasy oszczędności zatwierdziła półroczne sprawozdanie za okres od 1 stycznia do 1 lipca r. b., wykazujące przy obrocie 4.081.166 zł. 99 gr., czystego zysku — 2.825 zł. 61 gr.

Sądząc z wyników dotychczasowych, kasa oszczędności prosperuje dobrze i ma wszelkie widoki dalszego rozwoju.

Bank Gospodarstwa Krajowego przekazał magistratowi przyznana długoterminową pożyczkę 25 tysięcy złotych dla drobnego rzemiosła.

Prezydent Smólski upoważniony został do powołania specjalnej komisji opiniodawczej przy radzie komunalnej kasy oszczędności.

Kierownik komisariatu policji państwowej, p. Chrościcki, powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

Na drodze do Starzyc magistrat przystąpił do układania chodników.

WYJAŚNIENIE.

W związku z notatką „Republiki” z dn. 13 lipca p. t. „Turecki złodziej w po-trzasku”, dowiadujemy się, iż p. Herman Szpigiel został zwolniony z aresztu prewencyjnego przez sędziego śledczego, z braku dowodu wszelkiej winy.

Jak się okazuje, p. Rozenstrauch oskarżył Szpigla przez nieporozumienie.

Łaniucha znów przed sądem

Rozprawa odbędzie się w Warszawie,
dn. 17 września.

Jak się dowiadujemy, dnia 17 września o godz. 10-ej rano odbędzie się w sądzie apelacyjnym rozprawa przeciwko krwawemu zbrodni, mordercy ś. p. małżonków Tyszerów i Józefu Borowskiej — Stanisławowi Łaniusze. Oskarżonego bronić będzie, tak jak w poprzednich instancjach apl. adw. Wilhelm Lilker.

Jak wiadomo komisja psychiatrów w osobach pp. dr. Klopenberga, dr. Frenkla i dr. Starzyńskiego, sformułowała swoją opinię o Łaniusze w sposób następujący:

„Badanie Stanisława Łaniuchy wykazuje:

1) pod względem cielesnym typ budowy asteniczny, obniżenie odruchów spojówkowych, obniżenie odruchów gar-dzielowych — i wzmożona pobudliwość naczynioruchowa.

Z wywiadów wynika, iż badany jest dziedzicznie obciążony, a mianowicie matka alkoholiczka popełniła samobójstwo pod wpływem domniemanej depresji psychicznej, babka o rozwoju umy-

słowym niżej normy; jeden z braci dotknięty napadami drgawkowymi;

2) pod względem psychicznym badany wykazuje inteligencję i orientację prawidłową, jakoteż rozwój umysłu normalny. Charakter skryty, zamknięty w sobie, dążący do odosobnienia, artystyczny (konstytucja psychiczna schizoidalna).

Na podstawie powyższego dochodzenia komisja doszła do wniosku, iż Stanisław Łaniucha, aczkolwiek jest typem psychopatycznym, nie podlegał w chwili dokonania przestępstwa rozstrojowi psychicznemu, zdolność rozumienia i istoty znaczenia dokonanego czynu była u badanego zachowana. Natomiast wolność kierowania czynami ograniczona. Obecnie Łaniucha nie cierpi na rozstrój psychiczny, wobec czego obserwacja szpitalna jest zbędna.”

Łaniucha na sprawę do Warszawy nie zostanie przewieziony, ostatnie słowo w jego imieniu wygłosi obrońca jego apl. adw. Lilker. (p).

Kat przed sądem.

Wykonawca wyroków sądowych został
skazany na 30 zł. grzywny.

Niedawno mieliśmy do zanotowania wypadek z p. Maciejewskim, który został pobity przez „duchy” Powiśla. Obecnie natomiast wykonawca wyroków sądowych stanął przed sądem grodzkim w charakterze oskarżonego.

Sprawa przedstawiała się jak następująco:

P. Stefan Maciejewski zajął mieszkanie w charakterze sublokatora u p. Michałiny Jarkiewiczówny przy ul. Piwnej nr. 35.

Właściciele domu niechętnie godzili się z tem, ażeby w ich domu zamieszkiwał wykonawca wyroków śmierci. To też przez dłuższy czas nie meldowano p. Maciejewskiego, który uważa się za niezobowiązany do zadośćuczynienia przepisom prawnym. Gdy zaś nie pomógł prośby, Maciejewski zaczął grozić, że

„posadzi właścicieli za kratkę” i... zabije. W rezultacie Maciejewski zwrócił się do komisariatu policji i w ten sposób został zameldowany.

Poza osobistymi pogróżkami, Maciejewski, użył do tego anonimów, z których wynikało, że wyrok śmierci na właścicieli domu już zapadł. Oczywiście tylko ze strony... wykonawcy wyroków.

Michał Kuczyński, oraz Helena i Ludwika Kuczyńskie wystąpili do prokuratora o pociągnięcie do odpowiedzialności

karnej Maciejewskiego za groźby i obrażę.

Czyn powyższy kwalifikował się do sądu grodzkiego i prokurator sprawę tam przekażał.

Na sali, jak to zwykle w sądach grodzkich ścisk niebawem Publiczność z wielkim zainteresowaniem oczekiwała rozpoznania sprawy.

Sprawa numer 8, oskarżony Alfred Kalt vel Stefan Maciejewski — woła sędzia Myśliborski.

— Jestem — odpowiada basem rośli mężczyzna, o przeciętnie inteligentnej twarzy, z której wyrazu nie można wnioskować o zawodzie tego człowieka.

Wszystkie oczy zwrócone w tę stronę.

— Mam zaszczyt prosić sąd o zarządzenie tajności rozpraw, gdyż jestem wykonawcą wyroków sądowych i nie jest wskazane, aby sprawa była rozpatrywana publicznie — mówi oskarżony.

Sąd Grodzki postanowił sprawę rozpoznać

przy drzwiach zamkniętych.

Po zakończeniu przewodu sądowego odczytany został wyrok, mocą którego Stefan Maciejewski skazany został na 30 złotych grzywny z zamianą w razie niemożności zapłacenia na 3 dni aresztu.

Maciejewski złożył skargę apelacyjną.

Pabjanice.

1 SIERPNIA MINAŁ SPOKOJNIE.

Mimo szumnych zapowiedzi ze strony komunistów, dzień 1 sierpnia, który miał być poświęcony manifestacjom antywojennym, minął spokojnie. Władze skoncentrowały w mieście policję z całego powiatu.

Nad ranem na drutach telegraficznych policja zauważyła sztandar z napisem antywojennym. Jest to już drugi tego rodzaju występ komunistyczny, gdyż w środę zdjęto z drutów podobny sztandar.

Fabryki pracowały normalnie. W areszcie przebywa 29 przywódców komunistycznych, których ułożono w jednej celi. Wczoraj udekorowali się oni czerwonymi kokardami.

UMOWA Z ŁÓDZKIM TEATREM MIEJSKIM.

W dniu wczorajszym między magistratem m. Pabjanic a dyrektora łódzkiego teatru miejskiego podpisana została umowa na zasadzie której łódzki teatr miejski raz na dwa tygodnie na scenie kina miejskiego w Pabjanicach wystawiać będzie pierwszorzędną repertuar w obsadzie premierowej oraz z udziałem gości warszawskich teatrów.

W celu umożliwienia teatrowi realizowanych zamierzeń, w teatrze pabjanickim przeprowadzono szereg daleko idących udogodnień oraz przygotowano scenę do wystawiania sztuk, wymagających specjalnych warunków dekoracyjnych.

ARESZTOWANIE.

Główny przywódca strzelku w firmie „Krusche i Ender” Rutkowski, który przez dłuższy czas ukrywał się poza Pabjanicami, został aresztowany przez policję i osadzony w areszcie miejskim.

KURSY NAUCZYCIELSKIE.

W dniu dzisiejszym rozpoczął pracę kurs robót i rysunków przeznaczony dla wykwalifikowanych nauczycieli szkół, powszechnych. Na kurs zjechało 20 osób z całej Polski. Kurs mieści się w szkole im. Grzegorza Piramowicza.

URZEDOWE.

Starostwo łaskie wyznaczyło godziny przyjmowania interesantów. Godzin tych należy bezwzględnie przestrzegać. Mianowicie starostwo przyjmuje interesantów między 10 a 12, a referenci między 10 a 13.

Dr. med.
J. POLAK

Choroby alergiczne (astma, pokrzywka, artretyzm)

ul. 6-go Sierpnia 22

fr. I piętro,
tel. 64-21. przyjmuje od 9-12 i od 8-9 w

Występy trupy wileńskiej.

Nocą na starym rynku.

Sztuka w 3-ich aktach L. Pereca
w Teatrze Miejskim.

Od kilku dni bawi w Łodzi zespół artystów żydowskich, t. zw. „trupa wileńska”.

Teatr ten był próbą stworzenia placówki artystycznej, nawzór moskiewskiego teatru Stanislawskiego. Powstał on w Wilnie, kilka lat przed wojną, a że nie miał należytego poparcia finansowego, jako też z powodu rozbieżności zdań wśród jego pierwotnych kierowników, nastąpił w łonie zespołu rozłam i przez dłuższy czas istnienie jego było raczej koncepcyjne, teoretyczne.

Bawiący obecnie w Łodzi zespół posiada w afiszach dawną nazwę: „trupa wileńska” i jako rok istnienia—XIV, czyli z tego należałoby wywnioskować, że teatr ten rozpoczął nowy swój etap pod kier. pp. Mazo i D. Hermana w czasie wojny światowej.

Cechą charakterystyczną tego teatru jest chęć podniesienia żydowskiej sztuki scenicznej do poziomu europejskiego, zarówno pod względem repertuarowym, jak i technicznym.

I tu wyłania się wielka tragedia, polegająca na rozbieżności wymagań i upodobań szerokiej masy żydostwa, a tymi twórcami, którzy pod względem kulturalnym znacznie ją przerastają.

Poeci, literaci i artyści żydowscy są w pełnym znaczeniu tego wyrazu europejczykami. Zajmują ich i trapią zagadnienia ogólnoludzkie, skomplikowane, subtelne, zawikłane, a masa żydowska, dla której, ze względu na język, te utwory są wyłącznie przeznaczone, nie ma zrozumienia dla tej sztuki. To są rzeczy dla niej zbyt trudne, niejasne, trochę dziwne i — obce.

Masa ta chętnie czyta Szaloma Alechama, śmieje się i płacze na sztukach Goldfadena i Gordina, ale nie rozumie symboliki, alegorii i zbyt daleko posuniętej stylizacji. Ta zaś publiczność, dla której sztuki te byłyby dostępne i zrozumiałe, nie zna języka żydowskiego (żargonu), względnie, niechętnie i rzadko się nim posługuje.

Okoliczności te sprawiają, że najbardziej współczesny teatr żydowski, jak zresztą i literatura, nie mają odpowiedniego audytoryum, wieszając jakgdyby w powietrzu.

A przecież to, cośmy widzieli na scenie teatru miejskiego, zasługuje ze wszelkich miar na poklask i podziw.

Sztuka znakomitego pisarza, Leona Pereca „Nocą na starym rynku” jest, jak to określa afisz, snem (majaczeniem) w gorączce. Przedstawia ona cmentarz rzeczywistości, albo rzeczywistość na cmentarzu. Życie, które minęło i o którym mówią zmarli, duchy, cienie.

Na tle tego ożywionego cmentarza istnieją dwie fantastyczne i symbolicz-

ne postacie: „błazen” (A propos, uważam, że postać ta została źle po polsku w programie nazwana, to nie błazen, lecz kpiarz—cynik), który drwi z wszystkiego: z cierpień ludzkich i radości, z marzeń, porywów i nieszczęścia, oraz postać mistyka—rezonera, rozpaczającego i bolejącego nad niedolą ludzką.

Ci dwaj komentują po swojemu życie człowieka, jego czyny, grzechy i nieszczęścia. Zwycięża naturalnie cynik, głoszący swoją dziwną, nihilistyczną prawdę:

„Jedyną konsekwencją jest, że — ani to, ani tamto”.

Grano tę niezwykle trudną sztukę bardzo interesująco. Olbrzymie wyczucie rytmu, wspaniała reżyseria pierwszorzędne siły aktorskie złożyły się na to widowisko, które sprawia silne wrażenie.

Na specjalne wyróżnienie zasługują pp. Natan i Wajslis, oraz pani Dina Kamen.

Ad. Sz.

Nie będzie Katastrof autobusowych.

Z dniem 1-go września obowiązywać zaczną nowe przepisy, regulujące ruch autobusowy na całym terenie państwa. Urządzenia alarmowe, gaśnica, apteczka i ściśle ograniczona ilość miejsc w każdym wozie.

Rozwój ruchu autobusowego w Polsce zwrócił uwagę kompetentnych czynników rządowych, na konieczność wprowadzenia szeregu przepisów obowiązujących na terenie całego państwa. Ruch autobusowy bowiem prowadzony był dotąd zupełnie chaotycznie. Pomiedzy miastami kursowały stare, pogruchotane woziki, nazywane, nie bez słuszności, **trumnami na kołach**.

Przedsiębiorcy, dbając o swe interesy, nie zaś o bezpieczeństwo i wygodę pasażerów, wpuszczali do autobusów więcej ludzi, aniżeli było miejsc, nie mieli ustalonych rozkładów jazdy, nie remontowali należycie motorów — i w rezultacie, mieliśmy ciągle wiadomości o katastrofach, które zdarzały się niemal codziennie.

Doszło wreszcie do tego że ludzie obawiali się podróżować autobusami — liczne bowiem, śmiertelne niekiedy, wypadki musiały **poderwać zaufanie do tego nowoczesnego środka lokomocji.**

Stosunki te jednak doczekały się unormowania. Ministerstwo robót publicznych zainteresowało się tą żywotną sprawą i obecnie z wielu projektów zrodziły się konkretne zarządzenia, które podaje ostatni (55) numer „Dziennika Ustaw”.

Zarządzenie to rozwiązuje całkowicie zagadnienie ruchu autobusowego w Polsce i wprowadza normy, gwarantujące wreszcie **bezpieczeństwo i ład podczas podróży autobusami.**

Znikną wreszcie „trumny na kołach”, a w miejsce ich zaczną kursować dobre, wygodne i mocne wozy.

Rozporządzenie ustala w pierwszym rzędzie pojęcie autobusu, jako pojazdu mechanicznego, nie biegnącego po szynach, poruszanego przez umieszczony na nim silnik i używanego do zarobkowego przewożenia co najmniej siedmiu osób, nie licząc kierowcy.

Moc silnika w autobusach musi być taka, aby przejazdy odbywały się w ściśle oznaczonym czasie, nawet przy pełnym obciążeniu i niezadawalającym stanie dróg.

Tragiczna śmierć studenta-łódzianina.

Z Torunia donoszą: U p. Sulczewskiego, właściciela majątku Strzelce pod Chodzieżą, bawił na wakacjach student prawa uniwersytetu warszawskiego Wiesław Chwilewski, syn znanego w Łodzi lekarza.

Onegdaj Chwilewski, kąpieląc się w pobliskim jeziorze, natrafił na głębię i utonął. Tragicznie zmarły student był niezwykle zdolnym prawnikiem, wszystkie dotychczasowe egzaminy złożył z odznaczeniem.

Jest to w przeciągu dwu ostatnich dni już drugi wypadek utonięcia słuchacza uniwersytetu warszawskiego w jeziorze pod Chodzieżą.

Tyfus w Łodzi.

Magistrat chce zapobiec epidemii

Istotnie zanotowano znów wzmożenie się liczby zachorowań na dur brzuszny (tyfus) w naszym mieście. Wobec tego, że szerzenie się tej choroby spowodować mogło epidemję, wydział zdrowia wójtostwa publicznej postanowił wsząć odpowiednie kroki, w kierunku zwalczania tyfusu.

W związku z powyższem postanowiono wybudować nowy oddział na 40 łóżek w III baraku, w szpitalu w Rado-goszcu, albowiem tylko droga zupełnej izolacji chorych będzie można zwalczyć epidemję. (i).

Motor musi być często sprawdzany i poddawany remontom, dla uniknięcia jakichkolwiek wypadków. Wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obręcze gumowe, zapewniające wozowi elastyczność. Na każdego podróżnego powinna przypadać szerokość i długość siedzenia, co najmniej po 45 cmtr. Miejsca stojące mogą być urządzone tylko na specjalnych pomostach.

W autobusach zamkniętych wysokość wnętrza powinna wynosić co najmniej mtr. 1.50, celem umożliwienia pasażerom wygodnego poruszania się. Ilość drzwi-czek nie może być mniejsza od dwóch — powinny być one przytem tak rozmieszczone, aby autobus mógł być — w razie wypadku — z łatwością opróżniony. Za-

rezerwowane też mają być miejsca na bagaże.

Wewnątrz autobusu powinny się znajdować

urządzenia alarmowe, za pomocą których, na wypadek grożącego niebezpieczeństwa, pasażer mógłby dać sygnał kierowcy. W każdym wozie nadto musi być

automatyczna gaśnica pożarowa, apteczka, oraz urządzenie wskazujące, że wszystkie wolne miejsca już są zajęte.

Nadto autobusy zamknięte winny być wyposażone: w odpowiednią ilość okien, zabezpieczających dostateczny dopływ światła do autobusu, przyczem okna muszą być osłonięte firankami, w urządzeniach do przewietrzania wozu, do oświet-

lenia wnętrza i ogrzewania w czasie mrozów. Nazewnątrż przybita ma być tablica, dokładnie wyszczególniająca trasę jazdy i końcowe punkty obsługiwanej linii, a nadto od zmiernych do świtu dodatkowe światło w kolorze niebieskim.

Personel obsługi winien być przyodżiany czysto oraz mieć stosowne odznaki, umożliwiające jego odróżnienie. Przed siębiorca obowiązany jest przestrzegać ściśle rozkładu jazdy, bez względu na ilość zajętych miejsc. Musi też wydać pod różnemu

bilet, zawierający numer, nazwę przedsiębiorstwa i jego adres

wysokość pobranej opłaty za jazdę, datę wydania biletu oraz nazwy miejscowości do której bilet jest ważny.

Sygnał do podjęcia ruchu nie może być dany, dopóki wysiadający nie staną na ziemi, a wsiadający nie zajmą miejsca. Największa dopuszczalna szybkość ruchu nie może przekraczać

40 klm. na godzinę

poza specjalnymi wypadkami.

Nie wolno wpuszczać do wozu więcej osób, aniżeli jest to przepisane. Nie wolno podróżnym zabierać do wozu zwierząt, o ile bez niedogodności dla podróżnych nie mogą być trzymane na kolanach wsiadać w stanie nietrzeźwym lub niechlujnym, zakłócać porządek, zamiećszczać wnętrze autobusu i przeszkadzać obsłudze, śpiewać, zachowywać się nieprzyzwoicie, palić tytoń we wnętrzu autobusów zamkniętych, otwierać okna bez zgody obsługi autobusu, zabierać z sobą przedmiotów, zagrażających bezpieczeństwu i nadużywać sygnałów alarmowych.

Przepisy powyższe wchodzi w życie z dniem 1 września b. r.

Do tego czasu powinny być uporządkowane wszystkie autobusy kursujące na drogach i szosach polskich. Niewątpliwie po 1 września ustaną wreszcie nieszczerliwe wypadki, tak częste, które odstraszały publiczność od korzystania z nowo czesnego środka lokomocji, jakim są autobusy międzymiastowe. (—is).

Mieszkańcy Aleksandrowa podlegają sądowi grodzkiemu w Łodzi.

Jak się dowiadujemy, na podstawie zarządzenia ministra sprawiedliwości, z dniem wczorajszym miasto Aleksandrów wyłączono zostało z okręgu sądu grodzkiego w Zgierzu i włączone do okręgu sądu grodzkiego w Łodzi. Wobec powyższego, z dniem wczorajszym wszystkie sprawy sporne mieszkańców Aleksandrowa, rozpatrywane będą przez sąd grodzki w Łodzi. (i).

Wnuk Faraona

bawił onegdaj w Łodzi.

Pomiedzy studentami politechniki w Zurichu, którzy bawili onegdaj w Łodzi, znajdowała się grupa egipcjan, złożona z 8 osób, a wśród nich był wnuk króla egipskiego, Fuad Gidi.

Wnuk królewski niczem od swych współbraci nie różni się, ani też w stosunku do innych kolegów, a o jego królewskiej krwi przypominają sobie kole-dzy tylko wówczas, gdy zależy im na jego dobrze zaopatrzonem portfelu.

Charakterystycznym jest, że studenci egipcjanie, którym religja zabrania używania alkoholu, dopiero w Łodzi podczas obiadu skosztowali poraż pierwszy wódki, a innym kolegom tłumaczyli że pro-rok chyba nie uważał za grzech wypicia kilku kieliszków. b.

Umysłowo-chorzy na ulicach.

Szpital w Kochanówku jest przepełniony.

W swoim czasie kilkakrotnie poruszaliśmy sprawę rozbudowy szpitala dla psychicznie i nerwowo chorych w Kochanówku. W cyklu artykułów, poświęconych wewnętrznemu życiu szpitala, wskazyaliśmy, iż pomoc, jaką otrzymuje ten dom zdrowia jest niedostateczna. Subsydja miejskie są znikome, pomoc społeczeństwa również nie wystarcza.

A tymczasem, do bram szpitala w Kochanówku puka codziennie wiele osób, pragnących znaleźć tam schronienie i od powiednią kurację. Ludzie umysłowo chorzy spacerują po ulicach, zagrażając niekiedy bezpieczeństwu publicznemu, a szpital, niestety, z braku miejsca, nie może ich przyjąć i rozłożyć nad nimi należytej opieki.

Nie jest to bolecząca ściśle lokalna. We wszystkich województwach domy zdrowia dla chorych psychicznie i nerwowo są przepełnione. Nowych pawilonów, z braku funduszy, się nie buduje, jak również nie buduje się nowych szpitali. I w ten sposób ludzie chorzy pozostają bez opieki.

Jest to grozę budzący fakt, tembardziej, że tego rodzaju chorzy, potrzebują wyjątkowo pilnej opieki i kompletnej izolacji od ludzi zdrowych. Są oni przeważ-

nie dla zdrowego otoczenia niebezpieczni, a często nawet bardzo niebezpieczni.

Z tych względów szpitale dla psychicznie chorych powinny być otaczane wyjątkową opieką samorządów i państwa i wszelkie ich wysiłki w kierunku rozbudowy, spotykać się winny z należytem poparciem.

Jak się dowiadujemy, szpital w Kochanówku, który jest w chwili obecnej przepełniony, postanowił w jaknajkrótszym czasie przystąpić do budowy nowego pawilonu. W związku z tem zwrócił się zarząd do magistratu z prośbą o sprzedanie po taniej cenie 100 tysięcy cegieł. Magistrat postanowił powyższą prośbę uwzględnić.

Uważamy jednak, że na tem nie powinna ograniczyć się pomoc samorządu. Ten jedyny, w swoim rodzaju szpital powinien doznać większego poparcia i w budżecie przyszłego roku powinna znaleźć się pewna suma, w formie subsydjum na budowę. W ten tylko sposób będzie można mieć nadzieję, iż w roku przyszłym nowy pawilon zostanie oddany do użytku i chorzy nie będą odsyłani od wrot szpitala, jak to ma miejsce obecnie. —s.—

Spadek po papieżu Piusie IX odziedziczyć ma pewna kobieta z Czerniowiec.

W Barcelonie rozpocznie się wkrótce wielce interesujący proces o **spadek po papieżu Piusie IX.**

Chodzi tu o wielką posiadłość ziemską z przepysznym zamkiem, wartości 6 milionów pesetów.

Papież Pius IX urodził się w roku 1792 w miejscowości Senegalia we Włoszech, a umarł w roku 1879 w Rzymie.

Przed objęciem tronu św. Piotra nazwisko jego brzmiało

hrabia Giovannj - Maria - Mastel Feretti.

W Barcelonie mieszkała siostra papieża, Marja Mastel della Feretti, która jednakowoż zmarła wcześniej od niego.

Pozostałym po niej majątkiem ad ministruje rząd hiszpański.

Jeszcze w czasie wojny ukazał się edykt, na mocy którego sąd w Barcelonie wzywał krewnych papieża, aby się zgłosili po spadek.

Zgłosiła się **pewna kobieta z Czerniowiec,** która jest wnuczką siostry papieskiej. Szczęśliwej spadkobierczyni, która chwilowo nie znajduje się wcale w na- zbyt świetnej sytuacji materialnej, cho-

dziło przedewszystkiem o to, aby wykazała dokumentami, że istotnie **ma prawo do spadku po Piusie IX.**

Po wielu mozolnych poszukiwaniach udało się jej zebrać potrzebne dokumenty, i obecnie stwierdzono, że ta kobieta z Czerniowiec jest **jedyną uprawnioną spadkobierczynią papieża Piusa IX.**

względnie jego siostrę.

W najbliższym czasie trybunał w Barcelonie ma wydać ostatecznie w tej sprawie orzeczenie.

Na Wiśniowej Górze

żądajcie

„REPUBLIKI”

— i —

„EXPRESSU”

w kiosku gazetowym F. Janimka willa Bendytowicza obok felczera Janickiego.

LUNA

Dziś i dni następnych.
Wspaniały podwójny program wytwórni First National.

„Szkarłatne Róże i Czerwone usta”

Dzieje szlachetnej piosenki o różach i całusach. W roli głównej czarująca **LIANA HAID**

Przygody jednej nocy w kawiarni w dancingu, w domu, na wodzie i pod ziemią.

Najwspanialsza gwiazda ekranu **COLLEEN MOORE**

w tryskającej humorem komedii p. t.

„Panienka z barem na kółkach”

Kelnerka — tancerka — lotniczka — księżniczka... Oto cztery kolejne przemiany rozkosznej COLLEEN MOORE.

Wspaniała ilustracja muzyczna orkiestry symfonicznej pod kierunkiem A. CZUDNOWSKIEGO.

Początek przedstawień o g. 4 po poł. w soboty o godzinie 2-jej, w niedziele o godz. 12-jej w poł., ostatniego o godz. 10-jej wiecz.

Ceny miejsc zniżone: W sobotę od godz. 2 do 4-jej, w niedzielę od 12 do 3-jej po poł. wszystkie miejsca po 50 gr. i 1 złoty.

TEATR MIEJSKI

Występy trupy wileńskiej

Dziś, w piątek, głośna sztuka Franciszka Angera „Peryferie” po cenach najniższych (od 50 gr. do 5 zł. 50 gr.)

Jutro, sobota, dwa przedstawienia: o godz. 4 popołudniu potężne arcydzieło Szaloma Aszy „Kidusz Haszem” (Święć się Imię Twoje) po cenach najniższych.

Wieczorem o godz. 8.30 po cenach popularnych „Nocą na starym rynku”.

TEATR LETNI W PARKU STASZICA.

Dziś, w piątek, jutro, sobota i niedziela ostatnie trzy przedstawienia „Kleynotów naszych rewji”, które ustępują miejsca nowej rewji p. t. „Zastaw się, a postaw się”.

Grand-Kino

Don-Juan w pensjonacie.

W okresie letnim, największym powodzeniem cieszą się zupełnie zasłużenie, lekkie, pełne beztrósk, humoru i najniefrasobliwszej pikanteryj farsy. Pieniactwa się dowcipami i lekka jak pianka szampańska akcja, maluje przygody zapalnego zdobywcy kobiet, wytrawnego don Juana, którego kreuje z właściwą mu elegancją i lekkością znakomity Reinhold Schünzel, zaś partnerką jego jest piękna Helena Steels, pełna temperamentu i uroku otoczona wieńcem gwiazd srebrnego ekranu.

Ilustracja muzyczna — na wysokości zadania.

„Capitol” „Rosita”.

Wielki i piękny ten film zrobiony został z werwą i prawdziwym talentem, jaki posiada genialny reżyser E. Lubicz. Niewiele powstało takich filmów od czasu istnienia kinematografii. Sytuacje odznaczają się wybornym napięciem dramatycznym, a momenty wesołe cechuje subtelny dowcip.

Wystawa tego filmu stoją na b. wysokim poziomie artystycznym. Doprawdy trudno w kilku słowach określić wartość tego poematu, trzeba go obejrzeć.

Główną rolę kreuje uroczą i słodką Mary Pickford. Bajeczna ilustracja muzyczna pod kier. Sz. Bajelmana czyni na widzu wielkie wrażenie.

RADJOPROGRAM

11.56 — Sygnał czasu, hejnał marjacki. 12.05 — Koncert z płyt gramofonowych. 12.50 — Komunikaty P. W. K. 13.00 — Komunikat meteorologiczny. 13.40 — Komunikat gospodarczy. 16.30 — Koncert z płyt gramofonowych. 17.15 — Felieton uzdrowskiowy: „Druskienniki”: Tam gdzie Rotnicka do Niemna wpada — wygl. p. Tad. Strzelicki. 17.25 — Pogadanka: „Dzieci ulicy” wygl. p. Ankiewiczowa. 17.50 — Komunikaty P. W. K. 18.00 — Koncert popołudniowy. 19.00 — Rozmaitości. 19.25 — Komunikat rolniczy i meteorologiczny, oraz notowania giełdy zbożowej krakowskiej 19.56 — Sygnał czasu. 20.05 — Odczyt „Los rannych i chorych w armjach walczących podług umów międzynarodowych” — wygl. plk. dr. Babecki. 20.30 — Koncert wieczorny. 22.00 — Komunikaty: meteorologiczny, PAT, policyjny i sportowy.

Nowa poczekalnia tramwajowa będzie zbudowana na Bałuckim Rynku.

Już od dłuższego czasu mieszkańcy naszego miasta czynili zabiegi o urządzenie wygodnej poczekalni tramwajowej na Bałuckim Rynku. Dotychczasowa poczekalnia bowiem jest właściwie starą, drewnianą budą, zbutwiałą i napół zniszczoną, która nie chroni pasażerów ani przed deszczem, ani przed chłodem. Panuje w niej wieczny brud i nieład, a nadewszystko, szczytem niewygody była okoliczność iż poczekalnia jest dość oddalona od przystanku tramwajowego.

Na skutek ustawicznych skarg mieszkańców Łodzi magistrat zażądał od dyrekcji kolejek dojazdowych wybudowania nowej poczekalni. Onegdaż zarząd kolejek dojazdowych nadesłał do magistratu odpowiedź, w której zakomunikował, iż plany poczekalni zostały już przez ministerstwo komunikacji zatwierdzone, to też budowa będzie podjęta w najbliższych dniach.

Nowa poczekalnia będzie zupełnie przygotowana do swego celu, a nadto posiadać będzie oszklony dach, pod którym zatrzymywali się będą tramwaje aleksandrowski i zgierski. W ten sposób podróżni będą, w czasie niepogody zupełnie zabezpieczeni od deszczu. (n).

Drugi bieg kolarski dookoła Polski Zawodnicy przybędą do Łodzi w niedzielę o 5-ej po południu.

Już tylko 5 dni dzieli nas od rozpoczęcia wielkiego 2-go biegu kolarskiego dookoła Polski „Przeglądu Sportowego”.

Start z Warszawy odbędzie się w niedzielę o godz. 12 w południe.

Start nastąpi na 8-ym kilometrze szosy na dobrym bruku.

Bieg otwierać będzie auto kierownic twa biegu. Na końcu będzie jechało auto z napisem „Koniec biegu — posterunki zdejść”.

Między autem kierownictwa biegu — a sanitarką, która będzie posuwała się tuż za kolarzami, nie będzie wolno przebywać żadnym samochodom.

Po przybyciu na metę każdego etapu wszyscy zawodnicy otrzymywać będą

kartki z adresami kąpieliska, noclegu i restauracji, aby w obcych miastach kolarze nie błąkali się.

W Łodzi zawiązał się specjalny komitet przyjęcia.

Zgłoszenia zawodników do biegu napływają bez przerwy. Już obecnie nie brakuje nikogo ze znanych kolarzy.

Uczestników biegu czeka cały szereg cennych nagród, wśród których na pierwszy plan wybija się zgłoszona niedawno nagroda ministra komunikacji inż. A. Kühna.

W Łodzi zawodnicy spodziewani są w niedzielę, między piątą a szóstą po południu.

Meta w Helenowie.

15-ta rocznica wymarszu oddziałów strzeleckich

Dnia 6 sierpnia r. b. mija 15 lat od chwili, gdy pierwszy oddział strzelecki rozpoczął pod wodzą swego Wielkiego Twórcy i Komendanta Józefa Piłsudskiego marsz pod hasłem „Per aspera ad astra” — poprzez niedolę, cierpienia i krew swoją do zbawiennych szczytów odzyskania niepodległości i restytucji Państwa Polskiego.

Piękny a wielki czyn walki, czyn tego dnia, który stał się kamieniem węgielnym naszych dziejów nowoczesnych, uczestnicy walk legionowych w całym kraju obchodzą nader uroczystie.

Związek legionistów polskich w Łodzi zwyczajem lat ubiegłych i w roku bieżącym urządza uroczysty obchód tej rocznicy.

W dniu 5 sierpnia r. b. w godzinach wieczorowych odbędzie się capstrzyk. Orkiestry przedelfują ulicami w różnych

kierunkach miasta.

Tegoż dnia o godz. 19 min. 30 przed gmachem D.O.K. (róg Zamenhofa i Al. Kościuszki) zbierają się wszystkie organizacje b. wojskowych wraz ze sztafarami, poczem z orkiestrą na czele pomarszerują na grób Nieznanego Żołnierza, gdzie nastąpi złożenie wieńca.

W dniu 6 sierpnia o godzinie 19 w salach Kasyna Garnizonowego (Al. Kościuszki 4) odbędzie się uroczysta akademja.

W pierwszej części przemawiać będzie prezes Federacji Zw. b. Obrońców Ojczyzny, dr. Fichna. Zagai akademję wiceprezes zarządu wojewódzkiego Zw. Legionistów Polskich w Łodzi, Seweryn Malinowski.

Część drugą wypełnią produkcje artystyczne oraz orkiestra wojskowa 28 p. piech. Strz. Kan.

Seanse spirytystyczne na cmentarzu urządzał szkarłatny bydgoski. Został on wczoraj aresztowany

Bydgoszcz, 1 sierpnia.

Szarlatan i zboczeniec Gerhardt Door, który od szeregu miesięcy dopuszczał się profanacji grobów i bezczeszczenia zwłok został wczoraj w Bydgoszczy ujęty i aresztowany.

Door, syn zamożnych rodziców z pod Starogardu, po ukończeniu 4-eh klas gimnazjalnych zabrał się do studiowania spirytyzmu i czarnej magii i wyciągał z

tego dość duże zyski.

Podczas pierwszego przesłuchania w śledztwie zeznał on, iż czuł w sobie „boskie powołanie” do spełnienia wielkich rzeczy, do których trzeba mu było... zwłok i części składowych ubrań nieboszczyków. Wałęsanie się nocami po cmentarzach łomaczy Door wywoływał duchów zmarłych, z którymi prowadził „seanse”. Door osadzono w więzieniu.

Dwa obozy cygańskie pobiły się pod Bytomiem — 1 cygan zabity i 1 ranny

Bytom, 1 sierpnia.

Pod miasteczkiem Koźle doszło do krwawej walki między dwiema sąsiadującymi bandami cyganów.

Na tle sprzeczki rodzinnej wywiązała się bijatyka, która zamieniła się w regularną potyczkę z obustronną wymianą strzałami.

Banda, która dopuściła się napadu, uciekła w popłochu, zostawiając jednego cygana zabitego i jednego rannego.

W ręce przeciwników wpadł cały obóz. Zdobywcy z furją rzucili się na pozostałe bez ochrony kobiety i dzieci i poczęli się nad nimi pastwić, czemu po

łożyła kres przybyła z Gliwic samochodami policja.

26 cyganów odstawiono do więzienia.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Teatr świetlny
CASINO
zamknięty
na czas trwania przebudowy.

„Luna”
—o—

Szkarłatne róże i czerwone usta.

— i —

Panienka z barem na kółkach.

Sześciu pomysł dyr. kino - teatru Luna demonstrowania dwóch filmów zasługuje na uznanie, ponieważ urozmaica program i bawi widza podwójnie.

W tym tygodniu widzimy na ekranie Luny dwie świetne komedie, jedna europejska, druga zaś amerykańska. Mimo wielkich różnic pod względem gry, wystawy i tendencji, obie komedie spełniają znakomicie swój cel: mianowicie obie bawią doskonałe widza. „Szkarłatne róże i czerwone usta” malują nam przygody uroczej kobietki zaplatają w zabawną intrygę, a pełnej temperamentu i humoru. Akcja toczy się warko, powodując co chwila wybuchy wesołości na widowni, zaś uroczą wiedenka Liana Haid czaruje swą gracją i wdziękiem.

„Panienka z barem na kółkach” jest komedią amerykańską o szalonym tempie, arcybogatej wystawie ciekawej akcji, odzwierciedlającej przygody i lobuzerstwo ślicznej Coollem Moore o radosnych, pełnych temperamentu nóżkach, która kolejno z kelnerką i lotniczką staje się aż księżną po pełnych humoru perypetiach.

Wskazówki dla gospodyń

Konfitury, kremy, leguminy.

—o—

KREM POZIOMKOWY. Litr poziomka przecisnąć przez sito, zmieszać z 1/4 funtem mialki go cukru. Osobno wziąć trzy deka żelatyny białej i namoczyć w letniej wodzie na godzinę, potem dobrze już rozpuszczoną wrzucić do przygotowanego poziomu i razem rozpuścić na cieple. Ubić osobno pół litra kremowej śmietanki a gdy będzie już dobrze piana i gęsta wlać do niej zimny sok poziomkowy i bić jeszcze mocno trzy minuty, aż zgęstnieje. Wreszcie wlać do przygotowanej formy i postawić w lodowni lub piwnicy do zamrożenia. Wydając na stół, ubrać blaskami lub makaronikami.

SOUFLEE MORELOWE. Pół funta świeżych moreli przecisnąć przez sito do rondelka, do tego dodać ćwierć funta cukru mialkiego i przesmażyć. Osobno ubić pianę z 8 białek tegoż sztywną, wymieszać delikatnie z marmoladą morelową, ułożyć wysoko w piramidę na półmisek, posypać grubym cukrem i dać do wolnego pieca na pół godziny.

GALARETA ZE ŚWIEŻYCH MALIN. 3/4 funta cukru i szklankę wody gotować przez 15 minut, a zebrawszy starannie szumowiny wysypać 5 szklanek czysto wybranych malin, przykryć pokrywą i odstawić na stół na jedną godzinę. Potem przecedzić przez muslin. Osobno namoczyć 4 deka żelatyny białej w ciepłej wodzie razem z sokiem malinowym, wymieszać dobrze i zarażać do przygotowanej formy, którą wysmarować przedtem olejem migdałowym. W ten sam sposób robi się także galaretkę z porzeczek, tylko ponieważ porzeczki są kwaśne, dodaje się zamiast ćwierć, pół funta cukru.

KREM CYTRYNOWY NA ZIMNO. Ucierać przez pół godziny jedno żółtko z 40 lub 50 gramami cukru (jedna szklanka zawiera 170 gramów) i pół łyżki soku cytrynowego potem dodać 3 lub 4 listki żelatyny białej rozpuszczonej pierw w letniej wodzie, dodać skórki cytrynowej tartęj i pianę z jednego białka, wymieszać razem, wlać na półmisek i podać na stół jak zupełnie skrzepnie.

Turniej atletów w cyrku

Przed walkami ukazała się czarna maska, która pokonała Karscha w 3 min. otrzymując 100 zł. premie.

Willing — Samson.

Po 20 min. mierzostrzygnięta.

Stjbor — Schneider.

W 6 min. zwyciężył Stjbor.

Pooschoff — Michaelis.

Odwetowa walka budzi zainteresowanie. Pooschoff znów dowiódł, że prócz Sztekkera i Garkowienki nie ma on przeciwnika w tym turnieju. W 21 min. zwyciężył Pooschoff.

Sztekker — Garkowienko.

Ogromnie zacięta walka. Sztekker ma handicap w postaci jednego zwycięstwa, więc trzyma się defensywy, aczkolwiek dość często zagraża Garkowienko. Po godzinie walka przechodzi na punkty. Stosunkiem 3:2 zwyciężył Garkowienko, który w ten sposób wysunął się na czoło obok Pooschoffa, Sztekkera i Willinga.

Dziś, w piątek, sensacje budzi drugi występ tajemniczego atlety, ukrywającego się pod czarną maską, który staje do walki o premie 100 zł. za każdego pokonanego zapasnika. Na próbę dano mu za przeciwnika Stollę. Pooschoff walczy z czupurnym Willingiem. Michaelis staje do decydującej rozgrywki z Garkowienką, zaś niebawem zainteresowanie budzi walka amerykańska do rezultatu na żądanie Sztekkera, który szuka odwetu z Samsonem.

Lokaut w włókiennictwie angielskim

Świat gospodarczy zaalarmowany jest wiadomościami nadchodzącymi z Londynu o unieruchomieniu przemysłu bawełnianego. Około 500.000 robotników już straciło pracę a dalsze 100.000 włóknarzy mają stracić niebawem.

Kryzys w przemyśle włókienniczym angielskim trwa już od szeregu lat. Powody jego są zupełnie oczywiste. W pierwszej linii ogólne osłabienie gospodarcze Anglii, powodujące kurczenie się wewnętrznego rynku zbytu dla towarów włókienniczych. Dalej ogromny wzrost przemysłów włókienniczych, zwłaszcza bawełnianego, w całym świecie, w szczególności na Dalekim Wschodzie. W związku z tem pozostaje protekcja własnych przemysłów poszczególnych państw, redukująca silnie import angielski nawet tam, gdzie — kosztownie produkujący przemysł angielski — zdołałby pozatem umieścić swoje wyroby.

Oto zgrubsza zarysowane przyczyny, które sprawują iż kryzys angielskiego włókiennictwa — skądinąd w łączności z przesileniem całego światowego przemysłu włókienniczego — jest obecnie kryzysem wybitnie strukturalnym, trwałym, łagodnym jedynie przez przejściowe pomyślniejsze koniunktury.

Jak zwykle chroniczna nierentowność produkcji tak i tutaj musi wyrazić się m. in. także w formie walki pracodawcy z pracownikami.

Gdy najróżniejsze (znane czytelnikom naszym ze sprawozdań) uchwały o ograniczeniu produkcji i o kartelizacji nie osiągnęły żadnego skutku — przemysł angielski zwrócił się do włóknarzy z postulatami zmniejszenia płacy. Wiadomo, że postulaty takie wysuwane były przez pracodawców angielskich z pomyślnym rezultatem.

Obecnie wysunięte zostało żądanie redukcji stawek akordowych o jedną czwartą część. Robotnicy odrzucili te żądania. W odpowiedzi na to pracodawcy ogłosili lokaut.

Plaszczyzna rokowań jest tutaj taka sama, jak wszędzie w analogicznych sytuacjach, jak jest zresztą i u nas.

Robotnicy nie negują trudności, w jakich znajduje się przemysł włókienniczy angielski. Twierdzą, że trudnościom tym zaradzić może jedynie szybka racjonalizacja i modernizacja produkcji, mogąca wzmocnić rentowność produkcji. I tu panuje z kolei zgoda pracodawców. W tem jedynie sęk, że pracodawcy wskazują na niemożność dokonania racjonalizacji i modernizacji bez dostatecznych kapitałów i domagają się ze strony robotników ofiary w postaci zmniejszenia płac.

Łatwo skonstatować, że te same przyczyny, które wywołały strejk górników angielskich 1926 mutatis mutandis wywołały lokaut włóknarzy w obecnej chwili.

Czy zachodzi prawdopodobieństwo analogii również co do przebiegu tych dwóch faktów? W odpowiedzi wskażemy przede wszystkim na to, że

1) włóknarze angielscy wykazują wybitną nieustępliwość a kategoryczne uchwały ostatnie wywołane zostały raczej przez tę okoliczność, iż nie spodziewano się, aby uchwała lokautowa osiągnęła w głosowaniu pracodawców 80% większość statutową oraz

2) władza polityczna państwa pozostaje obecnie w rękach robotników i nie-

chybnie odbije się na toku przesilenia na korzyść robotników.

Gdy mówimy o analogii między strejkami górników 1926 a lokautem we włókiennictwie 1929, nie możemy pominąć wpływu tych zjawisk na nasze stosunki gospodarcze. Wiadomo jak dobroczynnie oddziaływał strejk 1926 r. na nasze życie gospodarcze. Czy tak samo oddziaływać może obecnie unieruchomienie angielskich przędzalni i tkalni? Oto pytanie na które odpowiedzieć należy z najdalszą powściągliwością. Oczywiście na wet długą przerwę w pracy angielskich wrzecion i krosien słabo tylko oddziałają na nasz wewnętrzny rynek włókienniczy; chyba tylko wskutek ograniczenia przywozu przędzy wyższych numerów;

bezpośredni wpływ na rynku tkanin może być bowiem minimalny. Natomiast logicznie więcej możliwe byłoby ułatwienie konkurencji na rynkach zagranicznych, tak jak to się stało z przemysłem węglowym, który w roku 1926 zdołał się na trwałe usadowić na rynkach dotąd przez Anglików niepodzielnie opanowanych.

Oczywiście, zależeć to będzie od trwałości unieruchomienia angielskich fabryk, gdyż tylko długa przerwa w ich pracy mogłaby wyrównać a tembardziej zdystansować ten nadmiar towaru jaki obecnie ciąży nad światowym rynkiem włókienniczym.

Dr. A. Z.

W notesiku businessmana.

BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO za czerwiec wykazuje wzrost wkładów o 7 mil. zł. do ogólnej sumy 330 mil. zł., przyczem o 11 milionów wzrosły wkłady osób i firm prywatnych do sumy 124 mil. zł.

Wkłady instytucji użyteczności publicznej wzrosły do sumy 49 mil. zł. Zmniejszyły się natomiast prawie o 7 mil. wkłady instytucji samorządowych.

Wkłady oszczędnościowe utrzymują się na poziomie maja wynosząc na ultimo czerwca w dalszym ciągu 23 mil. zł. Portfel wekslowy wzrósł w czerwcu o 2,8 mil. zł. do sumy 303,6 mil. zł.

W ROKU GOSPODARCZYM 1928/29 wzrosła produkcja węgla jedynie w Holandii (o 15 proc.), w Polsce (o 9 proc.), w Czechosłowacji (o 3,4 proc.). Wszystkie inne państwa wykazują spadek produkcji. Również Polska należy do 4 tylko krajów, które zdołały w tym okresie zwiększyć swój eksport. Wiadomo jednak iż eksport ten odbywa się narazie w warunkach nierentownych.

WEDLE PLANU AMORTYZACYJNEGO zostały zamortyzowane w drodze wykupu dnia 11 lipca 1929 r. a) obligacje 5 proc. pożyczki konwersyjnej z r. 1924 na sumę zł. 4.192.000, b) obligacje 5 proc. konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926 na sumę zł. 220.000.

ZAKAZ IMPORTU ZBÓŻ będzie prawdopodobnie utrzymany w mocy wobec przewidywanych obfitych zbiorów. Natomiast możliwa jest gruntowna rewizja polityki ograniczania eksportu zbożowego.

MONOPOL SOLNY staje się coraz bardziej lukratywny. W r. 1924 monopol solny przyniósł tylko 14 milionów zł. dochodu, w r. 1928 blisko 50 milionów zł.

GIEŁDY.

URZĘDOWA CEDULA GIEŁDY WARSZAWSK. z dnia 1-go sierpnia 1929 roku.

CZEKI.

Belgia 124,33 Holandia 358,52, Londyn 43,39 Nowy Jork 8,92, Paryż 35,05, Praga 26,46, Szwajcaria 172,06, Sztokholm 239,69, Wiedeń 125,99, Włochy 46,75.

PAPIERY WARTOŚCIOWE I LISTY ZAST.

4 proc. pożyczka (inwestycyjna) 114,75, 113,50, 5 proc. pożyczka dolarowa (dolarówka) 67,50, 5 proc. konwersyjna 47,75, 10 proc. pożyczka kolejowa 102,50, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94,—, 8 proc. L. Z. Tow. Przemysłu Polskiego 82,75, 4 i pół proc. L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy 47,25, 8 proc. L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy 67,50, 8 proc. L. Z. Tow. Kred. m. Łodzi 58,50, 10 proc. L. Z. Tow. Kred. m. Radomia 70,—.

AKCJE:

Bank Polski 164,— Bank Zarobkowy 78,50, Spis 130,—, Cukier 34,50, Węgiel 70,—, Lilpop 31,50, Modrzejów 24,50, 25,—, Ostrowieckie 82,—.

NOTOWANIA BAWELNY.

Liverpool, 31 lipca. Bawełna amerykańska. Styczeń 10,08 luty 10,09, marzec 10,13, kwiecień 10,12, maj 10,16, czerwiec 10,15, lipiec 10,15, rok 1930 — 10,10, sierpień 10,16, wrzesień 10,13, październik 10,11, listopad 10,07, grudzień 10,07, loco 10,60.

Liverpool, 31 lipca. Bawełna egipska. Sty-

Łódź, 2 sierpnia
W r. 1919 wydobyliśmy soli kamiennej 110 tys. ton, w r. 1928 — 170 tys. ton. Poza tem sól warzona otrzymujemy w Katuszu, w Bochni, w Inowrocławiu w ilości 112 tys. ton w r. 1928.

UMOWA HANDLOWA pomiędzy Polską a Turcją została wypowiedziana. Opublikowane zostało już oficjalne wypowiedzenie z dniem 3 kwietnia 1929 r. dokonane przez rząd turecki. Znaczący, że Turcja wypowiedziała wszystkie traktaty handlowe.

TWIERDZA, 2E na poufnym posiedzeniu komisji senatu amerykańskiego zostało zdecydowane zredukowanie stawek przywozowych na drzewo, gonty, cegły i cement. Jak widać chodzi tu o artykuły w których jesteśmy również zainteresowani.

W DEPARTAMENCIE PODATKOWYM minister skarbu odbyła się w tych dniach konferencja w sprawie zasadniczej linii reformy podatkowej.

Co się tyczy podatku obrotowego, to wysuwany jest zamiar ogólnego obniżenia stawki podatku pobieranego od obrotu w handlu do 1 proc. zaś od przedsiębiorstw prowadzących formalne księgi handlowe do pół proc. Co się tyczy innych momentów obowiązującej dziś ustawy, a wymagających koniecznej reformy, to kwestja ta narazie nie była wysuwana.

Co się tyczy podatku dochodowego, to omawiana była sprawa ewentualnego zwolnienia od podatku dochodowego zysków osób prawnych osiągniętych w pożyczkach majątkowych.

KASY CHORYCH według opublikowanego obecnie sprawozdania na dz. 1 stycznia 1929 r. na całym terenie państwa obejmowały 4,8 milj. osób wobec 4,3 milj. ludzi przed rokiem. Pół milionowy wzrost ilości uprawnionych do korzystania z pomocy kasowej wyprzedził dochody instancji.

16,67, marzec 16,85, maj 17,03 lipiec 17,06, październik 16,45, listopad 16,45, loco 17,10

Aleksandria, 31 lipca. Bawełna egipska. Sakellaridis: styczeń 33,98, marzec 34,35, listopad 33,63, Ashmouni: luty 22,32, kwiecień 22,75, czerwiec 23,15, sierpień 20,91, październik 21,40, grudzień 21,90.

Nowy Jork, 31 lipca. Bawełna. Otwarcie: październik 19,08—19,15, Zamknięcie: sierpień 18,84, wrzesień 19,00, październik 19,20 listopad 19,27, grudzień 19,40—19,41, loco 19,20

Nowy Orlean, 31 lipca. Bawełna. Styczeń 19,22, marzec 19,41—19,42, maj 19,55, październik 19,00—19,01, grudzień 19,20—19,22, loco 19,17.

Giełdy zbożowe krajowe

x dnia 1 sierpnia.

Żyto stare 26,25—26,75, pszenica 49,00—50,00, owies jednolity 26,00—27,00, mąka pszenna 0000 65 proc. 75,00—79,00, mąka żytnia 70 proc. 40,00—41,00, otręby żytnie 17,50—18,50, otręby pszenne 19,00—21,00.

Ceny rozumieją się za 100 kg. parytet wagon Warszawa.

Ceny bez zmian.

Kukurydza rumuńska 25,50—27,50, rzepak o- zimy 59,75—60,75.

Poznań, 1 sierpnia

Lwów, 1 sierpnia

INFORMACJE • ADRESY
NAKLADY • CENY
PRASA POLSKA ZAGRANICĄ
SPIS GAZET I CZASOPISM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
ORAZ PRACOWNIK REKLAMOWY
NAKLADEM BIURA OGŁOSZEN
TEOFIL PIETRASZEK
WARSZAWA-MARSZAŁKOWSKA 115-TEL. 509-72-509-73
W KSIĘGARNIACH I U WYDAWCY. CENA ZŁ. 5,50

Upadłości.

Na ostatniej sesji Wydziału Handlowego w dniu 30 lipca ogłoszono upadłość firmie „Dawid Kaufman”, na żądanie adw. Poznańskiego pełnomocnika 12 wierzycieli.

Kaufman prowadził od grudnia 1927 r. w Brzezinach łódzkich przy ulicy Sienkiewicza 9, przez przedsiębiorstwo konfekcyjne.

Jak twierdzą wierzyciele z końcem 1928 r., jeszcze przed terminem płatności pierwszych wystawionych przez niego weksli, Kaufman zlikwidował swoje przedsiębiorstwo i jak wynika ze złożonych do sprawy zaprotestowanych weksli na sumę około 5000 zł. już w dniu 30 stycznia 1929 r. to jest zaledwie po rocznym istnieniu przedsiębiorstwa zawiesił wypłaty.

Gdy wierzyciele w poszukiwaniu swoich należności przybyli do lokalu Kaufmana w Brzezinach, stwierdzili, że magazyn jego jest nieomal całkowicie opróżniony z towarów sam zaś Kaufman, zamieszkujący w Łodzi ukrywa się i miejsce jego pobytu jest nieznane.

Z tego też powodu sąd postanowił osadzić niesumienne kupca w areszcie dla dłużników.

Sędzią - Komisarzem Sąd mianował sędziego handlowego Glugle, a kuratorem adw. Stanisława Rumszewicza.

Chwilę otwarcia upadłości oznaczono na dzień 30 stycznia r. b.

Ostatnia upadłość w tym dniu ogłoszono Abramowi Wróblewskiemu, prowadzącemu przy ul. Zgierskiej 4 sklep z cukierkami i czekoladą.

Upadłość tę ogłoszono na żądanie 4 wierzycieli fabryk czekolady.

Jak wynika z podania pełn. wierzycieli adw. Wilanowskiego, Wróblewski sklep swój zlikwidował, towar zaś częściowo miał ukryć w mieszkaniu, częściowo w mieszkaniu swym przy ulicy Wolborskiej 33, chcąc w ten sposób pozbawić możliwości zaspokojenia swych wierzycieli. Przy tem Wróblewski od dłuższego czasu nie płacił swych zobowiązań, znajduje się więc faktycznie w stanie upadłości.

Chwilę otwarcia upadłości oznaczono na dzień 3 lipca r. b. Kuratorem mianowano adw. Bolesława Jaszczyńskiego, a sędzią komisarzem s. h. Eisenbrauna.

Układy z wierzycielami.

W końcu roku ub. na żądanie adw. Moszkowskiego pełn. Szmula Kohna i innych trzech wierzycieli ogłoszono upadłość Jankelowi Michałowiczowi, handlującemu pończochami i trykotami pod firmą „Michawit” przy ulicy Piotrkowskiej 82, a następnie na wniosek sędziego komisarsza masy upadłości s. h. Hamburga w dniu 29 stycznia ogłoszono również upadłość i drugiemu cichemu współnikowi tejże firmy Szai Witelskiemu.

Jak wynika ze sporządzonego przez syndyka masy upadłości adw. Adolfa Markowicza prowizorycznego bilansu aktywa firmy wynosiły w okresie kuratorskim 102,229 zł., passywa zaś 94,571 zł.

Do masy upadłości zgłosiło swe pretensje ogółem 24 wierzycieli na ogólną sumę 47,370 zł.

W upadłości tej w dniu 24 czerwca odbyło się ostateczne zebranie wierzycieli, na którym po wysłuchaniu syndyka tymczas. a. adw. Markowicza z dotychczasowego zarządu nad masą upadłości i przyjęciu takowego przez wierzycieli do zatwierdzenia adw. Menasse w imieniu upadłego Michałowicza zaproponował układ na następujących warunkach:

Zobowiązał się on spłacić wszystkie swoje długie w wysokości 45 proc. w czterech ratach kwartalnych, z których pierwsza ma być płatna w trzy miesiące po zatwierdzeniu przez sąd układu.

Upadły Witelski przychylił się także do powyższych propozycji.

Na powyższe propozycje wyraziło swą zgodę 16 wierzycieli na sumę wierzycielności reprezentujących zł. 40,823, z ogólnej liczby obecnych 21 wierzycieli, wobec czego sąd na posiedzeniu w dniu 30 lipca układ powyższy zatwierdził i uznał upadłych za usprawiedliwionych w zawieszeniu wypłat, przyczem wyrok zaopatrzył rygorem natychmiastowej wykonalności.

Także sam układ zatwierdził Sąd w sprawie upadłości Dawida Szlagmana prowadzącego przy ulicy Piotrkowskiej 79 przedsiębiorstwo wyrobów włókienniczych.

Jak wiadomo upadłość tę ogłoszono w dniu 6 czerwca r. ub. na skutek prośby pełn. Szlagmana adw. Goldringa.

Aktywa firmy na dzień 31 maja 1928 roku wynosiły 112,800 zł., passywa zaś 253,810 zł.

W upadłości tej zameldowało swoje pretensje 18 wierzycieli sprawdzonych i przyjętych przez zarząd masy na ogólną sumę 88,067 zł.

Na mocy wyżej wspomnianego układu zawartego przez upadłego ze swoimi wierzycielami upadły w dniu 24 maja r. b. zobowiązał się spłacić wszystkie wierzycielności zgłoszone do masy w wysokości 30 proc., z czego 15 proc. ma być płatne po upływie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, zatwierdzającego układ oraz pozostałe 15 proc. po pół roku od tej samej daty. Wszystkie raty upadły ma zapłacić gotówką.

Upadłego Szlagmana zakwalifikował sąd do przywrócenia czci kupieckiej i wyrok zaopatrzył rygorem tymczasowej wykonalności.

Ponadto sąd oddalił sprzeciw jednego wierzyciela niezgodzącego się na powyższy układ M. Epstein.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 30 sierpnia, czyli, że od tej daty liczyć się ma spłata wierzycielności, w terminach ustanowionych przez układ w niniejszej sprawie.

Dr. SCHERMANT ord. jak lat ubiegłych
w Marienbadzie
willa „Flora”.

Doktor P. Klinger

choroby weneryczne, skórne i włosów
ANDRZEJA 2. TEL. 32-28.
Leczenie lampą kwarcową, analizy
krwi i wydzielni. Przyjmuje codziennie
od 11-1 i od 5-8 w. w. niedziele i
święta od 10 do 12. Oddzielna pocze-
kalnia dla pań.
Od 1-2 w Lecznicy (Piotrkowska 62)

Dr. med. A. Uryson

chor. wewnętrzne
powrócił
Konstantynowska 20, tel. 35-85.
Przyjmuje od 3-5 p.p.

Dr. Garliński powrócił.

Dr. med. A. KACENELSON
choroby nerwowe
Nowo-Cegielniana 12. Telefon 64-19.
powrócił.
Przyjmuje od 3-5 po poł.

Dr. Trachtenberg Narutowicza 11, tel. 33-16 powrócił.

Lecznica SANITAS
ul. CEGIELNIANA 29
Gabinet wenerologiczny
D-ra S. KANTORA
dla leczenia chorób skórnych
wenerycznych i moczopłciowych

„Czystość”

Piotrkowska 44, telefon 67-45
przyjmuje cyklinowanie, drutowanie,
froterowanie oraz sprzątanie biur po-
kol. Czyszczenie szyb. Odkurzanie e-
dzi, co następuje:

Poszukuje się wykwalifikowanej pielegniarki

izraelski lub niemki do starszej osoby
na wyjazd. Tel. 45-77.

Dziś do Poznania na Wystawę o godz. 10-ej wiecz. na 3 dni pobytu za 38 zł.

jeździe wycieczka Inspektora p. Mieszta-
lskiego. Ul. Piotrkowska 255, II of. I p.
Przyjmuje od 12 do 8 wiecz. Zwiedzenie
m. Poznania również.

Pensjonat
R. Bryszowej
Wiśniowa Góra
WILLA KRENICERA
Informacje na miejscu lub w Łodzi
tel. 56-47.

Wiśniowa Góra
Dwa pokoje z werandą i kuchnią
w willi p. Zyberblata
zaraz do oddania.
Inform.: telef. 260 od godz. 9-10 rano
i od 2-3 po poł.

Poszukiwany Majster szewski zdolny do kierowania większym oddziałem

Oferty sub. „Sp. Akc.” do biura ogł. S. Fuchsa
Łódź, Piotrkowska 50

Kto chce zachować swoje zdrowie powinien używać tylko

Jedynie antyseptycznie spreparowane.

Gabinety Kosmetyki Lekarskiej
D-ra MARJI LEWINSONOW J
Cegielniana 6, front I p., telefon 43-63

PARCELE budowlane

do sprzedania w Warszawie (dzielnica willowa).
Komunikacja tramwajowa. Cena wyjątkowo nis-
ka. Dogodne warunki spłaty.

Idealna lokata kapitału

Informacje: Kilińskiego 48. m. 15, tel. 4-80.
codz. od godz. 5-7.

Poszukujemy warsztaty kolorówki

48 cal. — 50 cal. w dobrym stanie, wz-
mian których oddamy warsztaty kolorówki
60⁴ w takim że stanie. Oferty sub. „K.W.105”.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia
31 sierpnia 1926 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego
użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527). Rozporządzeniu Ministra Spraw We-
wnętrznych z dnia 19 lipca 1928 roku o regulowaniu cen przetworów zbóż
chlebowych, miasa i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 87,
poz. 761) Rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 8 kwietnia 1929 roku,
oraz na opinii Komisji do badania cen, wyrażonej na posiedzeniu w dniu 27
lipca 1929 roku — niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom miasta Ło-
dzi, co następuje:

Uchwala Magistratu m. Łodzi Nr. 836 z dnia 29 lipca 1929 roku zos-
tały wyznaczone następujące ceny maksymalne (najwyższe):

Na mięso wołowe, baranie i cielęce za 1 kg.	
w hurcie:	
wołowina norm. I gat. zł. 2.65	wołowina norm. I gat. zł. 3.-
wołowina norm. II gat. 2.20	wołowina norm. II gat. 2.50
wołowina koszerna I gat. 3.54	wołowina koszerna I gat. 4.20
wołowina koszerna II gat. 2.85	wołowina koszerna II gat. 3.40
baranina normalna 2.95	baranina normalna 3.40
baranina koszerna 3.45	baranina koszerna 4.10
cielęcina normalna 2.70	cielęcina normalna 3.10
cielęcina koszerna 2.70	cielęcina koszerna 3.20
w detalu:	
wołowina norm. I gat. bez kości 3.60	wołowina norm. I gat. bez kości 3.60
wołowina norm. II gat. bez kości 2.80	wołowina norm. II gat. bez kości 2.80
połędwica wołowa 4.10	połędwica wołowa 4.10

W myśl par. 10 zacytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Spraw
Wewnętrznych winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznacz-
onych będą ukarani przez władzę administracyjną I instancji według art. 4 i 5
zacytowanego wyżej Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej aresztem
do 6 tygodni lub grzywną do 10.000.— złotych, o ile dany czyn nie ulega su-
rowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych.

Wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi
od dnia następnego po ogłoszeniu
Łódź, dnia 30 lipca 1929 roku

Prezydent m. Łodzi
(—) B. Ziemiński

Ogłoszenie.

Większa ilość
odpadowego ługu sodowego
do odstąpienia.

Zgłoszenia: Zarząd Tomaszowskiej Fabryki
Sztucznego Jedwabiu w Warszawie
ul. Wilcza 9-a.

Zarząd Gminy wyznaniowej żydowskiej m. Łodzi

podaje do wiadomości, że I część rejestru poborczego na 1929
rok, zawierająca płatników z ulic: Abramowskiego, Al. Kościusz-
ki, Al. I Maja, Aleksandrowskiej, Aleksandryjskiej, Andrzeja, Św. Anny,
Ansztata, B. Rynku, Bazarnej, B. Joselewicza, Borysa, Brzezińskiej, zo-
staje w myśl istn. przepisów, wyłożona do wglądu
na przeciąg 8 dni t. j. od dnia 2 sierpnia do 11 sierpnia
1929 r. włącznie w kancelarii Gminy przy Pl. Wolności № 6
w godz. od 10 rano do 1 po poł.

Łódź, dn. 1 sierpnia 1929 r.

Dr. med. S. Neumark

Choroby skórne i
weneryczne, lecze-
nie lampą kwarcową

Moniuszki nr. 5
tel. 70-50.
Przyjmuje od 11-12 i od
5-8 panie od 5-6.

Dr. Fred Fox

spec. chor. uszu,
nosa i gardła
przyjmuje obecnie
w Lecznicy
„CENTRALNEJ”
ul. Piotrkowska 12
1/2 10-1/2 11 12-4 1/2

Dr. Schweig okulista powrócił

Zawadzka № 6
11-1 i 4-6
tel. 35-01

Ogłoszenia drobne.

Kupno i sprzedaż

SPRZEDAŻ okazjonalnie zakupionej biu-
terii „Preciosa”, Piotrkowska 123, w
podwórzu. 30

BIŻUTERIE kupuje. Pełna wartość
plac. Solidne traktowanie „Preciosa”
Piotrkowska 123, w podwórzu.

ROLWAGE jednokonna używana, w
dobrym stanie kupię. Oferty „Ł. M. N.”
w „Republiki” 3

PRALNIA do sprzedania w dobrym
punkcie. Wiadomość: ul. Dolna 2, w
pralni. 3

JUPITER lampy 10-12 amp. nabędzie
natychmiast. Oferty sub. „Zakład foto-
graficzny” 4

Lokale

PRZYJME na mieszkanie panów lub
panie. Wład. u dozorczy, ulica Wodna
Nr. 15. 4

DO WYNAJĘCIA 3 pokoje z kuchnią
od zaraz przy ulicy Żelaznej 10, w
stronę Widzewa. 2

MŁODA samotka poszukuje na mies-
kanie inteligentną panią. Wiadomość
tel. 28-93, do 7 wiecz. 3

BEZDIETNE małżeństwo poszukuje
pokoju. Łaskawe oferty sub. „Spokój”
do „Republiki”.

POKÓJ frontowy, telefon, do wynaję-
cia. Andrzeja 7, m. 8, front.

DO WYNAJĘCIA 2 pokoje słoneczne,
umeblowane z wygodami z niekrepują-
cem wejściem. I piętro, front odpow-
iednie dla lekarza lub adwokata. Adres
w administracji niniejszego pisma 3

2 POKOJE z kuchnią poszukiwane. Of-
erty pod „Zaraz gotówka” do „Re-
publiki” 4

POKÓJ z centralnym ogrzewaniem, u-
meblowany do wynajęcia. Kilińskiego
141, m. 5. 3

POKÓJ umeblowany dla jednego pana
do wynajęcia. Kilińskiego 115, I pr. m.
prawie wejście. 3

DWA pokoje umeblowane frontowe
ewent. jeden z wygodami do wynaję-
cia. Andrzeja 32, m. 15, od 2-4 lub
od 8-9 wiecz. 4

POKÓJ do wynajęcia, Piotrkowska 109
m. 25, między 4-6 wiecz. 3

POKÓJ umeblowany do wynajęcia. Na
wrot 2, 3 brama front, 2 piętro, m. 31,
od godziny 2-ej.

POKÓJ umeblowany z wygodami, elek-
trycznością, niekrepującym wejściem
do wynajęcia. 6-go sierpnia 29, front,
m. 9.

Posady

EKSPEDJENTKA fachowa potrzebna
zaraz „Futropol”. Bydgoszcz. Stary
Rynek 27, warunki dobre. 3. 8.

DORRZE wychowaną panią poszu-
kuje się do towarzystwa 15-letniej pen-
sionarki na wieś do końca roku szko-
nego. Zgłoszenia pod „Wies” do „Re-
publiki”.

RETUSZERZY potrzebni natychmiast
na stałą posadę i na sztukę. Oferty sub.
„Zakład fotograficzny”.

CHŁOPIEC do praktyki potrzebny.
Przyj. Piotrkowska 17 (podwórze).

Nauka i wychowanie

W CIAGU miesiąca i pod gwarancją
wykluczając absolutnie wszelkie ryzy-
ko, wyucza praktycznie na samodziel-
nego buchaltera - bilansistę, rzeczozn-
z wyższym wykształceniem i kontrol.
syndyk, przemysł. — Kończącym świa-
dectwa. Bliższych informacji 7-9 wie-
czór, Piotrkowska 183 I p. 4

Matrymonialne

CHARLES Wilke ma list w „Republi-
ce” od „Rozczarowanej”.

Zagubione dokum.

ALEKSANDER Kowalczyk zagubił do-
wód osobisty, wydany w gm. Wodzie-
radu.

ZGUBIONO książeczkę wojskową, wy-
dana przez 21 p. a. p. Bielsko — Biała
na nazwisko Szymona Czenow. 2

ZAGINĄŁ WEKSEL in blanco na zł.
200 — wystawca Michał Kłaziński.
2 Wexel powyższy unieważniam. 3

Doktor Łagunowski

specjalista chorób
skórnych, wenery-
cznych i moczopł-
ciowych
przeprowadził
się na ul.
Piotrkowska 70
(róg Traugutta).
tel. 81-83

Przyjmuje od 8.30
do 10.30 rano, od 1
do 2.30 pp., od 6
do 8.30 w., w nie-
dziele i święta
od 10 do 1-ej

Dr. med. Niewiański

specjalista cho-
rób skórnych
wenerycznych
i moczopłciowych
ul. Andrzeja 5
Tel. 59-40
Przyjmuje od 8-10
i od 5-9.
w niedziele i święta
od 9-1
Oddzielna pocze-
kalnia dla pań

Dr. med. St. Praport

Gdańska 77 a
telef. 8-95.
ginekolog - urolog
i dróg mocz-
owych.
Przyjmuje od
3-7 po poł.

Dr. med. St. Bibergal

Moniuszki 11,
telefon 63-22.
Choroby skórne
i weneryczne elek-
troterapią.
Przyjmuje od 8-10
i od 5-8 wiecz.
W niedz. od 10-1

St. Felczer S. Suszkiewicz

Konstantynowska 38
Telef. 55-45
powrócił
Przyjmuje od 8 rano
do 9 wieczór

Lekarz-dentysta F. Horowicz

przyjmuje w lecz-
nicy przy ul. Piot-
rkowskiej 294
codziennie od 2-7

Lekarz-dentysta B. Markus- Nusbaumowa

Piotrkowska 51
tel. 21-23.
Godz. przyjęć 3-7

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. Godziny przyjęć Redakcji 6-7 po poł. Telefon Administracji 22-14.

Telefony Redakcji: 27-24, 36-43, 36-44.

Prenumerata
„Ilustrowanej Republiki”

ze wszystkimi dodatkami wynosi w Łodzi zł. 5.60
za odosłanie do domu 40 gr., z przesyłką pocz-
tową w kraju zł. 6.50, zagranicą zł. 10. „Express”
i „Republika” wraz z odosłaniem 9.00 złotych

Ogłoszenia: ZWYCZAJNE: 10 gr. za wiersz milimetry (na stronie 10-szpalt.)
W TEKSCIE: 40 gr. za wiersz milimetry na stronie 4-szpalt.
NEKROLOGI: 30 gr. za wiersz mil. (na str. 4-szp.). Zaręcz. i zaślub. po tekście 10 zł.
miejsce zastrzeżone specjalna dopłata. Zamiejscowe o 50 proc. z ograniczonym do 100 proc. drożej.
Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada. Ogłoszenia specjalne o 50 procent
drożej. Drobnie 12 groszy. — Najmniejsze zł. 1.20, poszuk. pracy 10 groszy.